

265

265

265

Sans. Ms.

4 S 5

S 568

सिद्धान्तचन्द्रिका ; रामाश्रम
कृत ॥

265-MS.

एकपत्रक ॥ ल० भ० ६ पं० प्र० पृ०

ह० ल०

मल्लोचनसिद्धिः ॥ रामाश्रमः ॥ रामाश्रमः ॥

अक्षरगणि उभयेत्यर्थः अकारादौ

वृद्धांतो

प्रत्येकम्

वादिचेन्मूर्खः प्रवादितेन

खिः ताम्पो निमित्तार्थस्यसि

मां तत्त्वापत्तिः स्यात् भाष्यरु

तद्गदात्तत्वं सिद्धं तत्त्वं ॥

नंतरिताहसा...
नदयर्थे-प्रनंतरिताहसासहा...
नितवक्तव्यम्॥कृतास्यष्टार्थम्=१=

ने अवर्जनामिनः अवरणीवर्जिस्वरानामिन उच्यन्ते

अनन्तरप शोध

من تیرکانت جند کا حصہ اول

علم و سحر و زمان

سحر و سحر

سحر و سحر

17/46

265

184

वर्णान्तराणां वस्त्रातस्तेष्वंश
क्तिः कालीदेवतेदमर्थः श्राव्यः
क्षेत्राण्यसितसर्वानजीवान्प्राये
चारणेप्रेरयतिइतिवाणी = १ =

ॐ उपपदविभक्तेः कारकविभक्तिर्वलीयसीपदमासृत्योत्पन्नायाविभक्तिः
सा उपपदविभक्तिः क्रियामासृत्योत्पन्नायाविभक्तिः साकारकविभक्तिः
पतन्ति अंजलयोग्यस्मिन्सपतन्ति जलितस्यपतन्ति जलेः महाश्रासौ ईशानः
तममहेशानं सिद्धांतत्वेनामकिमुवादी प्रवादीभ्यानिरीतोर्थः सि
द्धान्तः सिद्धे निष्पन्नोऽतो निश्चयो ये संते सिद्धांतः सरस्वतीसूत्रायाः तेषां तद्विकेवप्रका
शकेत्यर्थः = २ =

सि० चे०

योर्विदुसेष्ट्य
नेन दीर्घे प्राप्ते
कुरुक्षेत्रे न दीर्घः
= २ =

ॐ श्रीगणेशाय नमः तमस्कृत्य महेशानं मनबुद्धाय तं जले वाणी प्रणीतसूत्रा

एकैर्वे सिद्धान्तचंद्रिकां १ अरे उमैल समानाः अनेन क्रमेणैते वर्णा ज्ञेयास्ते च स

सान संज्ञाः स्युः नैः पुस्तत्रेषु संधिरनुसंधयो विवर्तितत्वाद्वा केन स्प विवर्ताथी

नत्वात् ह्रस्वदीर्घसुतमेतः सवर्णाः तेषां ह्रस्वदीर्घसुतः सजातीयाः परस्य।

सीयते अंतरभाष्ये ते स्वस्मि
नर्थीयेः तानि इति सूत्राणि
सिद्धे निष्पन्नोऽतो ये संते
सिद्धान्तानां चंद्रिका सिद्धान्त
चंद्रिकातां सिद्धान्तचंद्रिकां = २ =

पक्रतिवत्तत्वात्
वर्तितवत्तत्वात्

सप्तवर्णाः महापत

व्यंजनचौर्थमात्रकं

वर्णान्तराणां वस्त्रातस्ते
यंशक्तिर्वर्णीतप्राप्रणी
तामिचतानि स गणिते
वाणी प्रणीतसू

ध्वजराणि उभये स्वराः अकारादयः फारा

वादीचेन्मूर्खः प्रवादीचे
खिः नाभ्यानिरीतार्थस्यसि
द्धान्तत्वापत्तिः स्यात् भाष्यक
तद्गुहायत्वं सिद्धान्तत्वं = १ =

वृद्धांतेश्च यमापदं
प्रत्येकमभिधायते =

यदयेन विना नृप
लंततेना लिप्यते=३

स्वरानंतरिताहसाः संयोगाः अत्र
स्वरपदार्थः प्रनंतरिताहसा संयोगः
स्तिवक्तव्यम् ॥ कृतास्पष्टार्थम् = १ =

न स्य च मंतरेण व्यंजन
स्योच्चारणं संभवति = १ =

याद्यंताभ्यां व
ननाः योऽवमवी
समुदाय आदि
यते स्तेन मध्या
गानां तामः = ३ =

दयश्च स्वरा उच्यंते अवर्जानामिनः अवर्णवर्जस्वरानामिन उच्यंते हयैव
रत्नजननजमृदयचमृ नडदगवृ खपच्छठय चटतकप शघस्र आद्यं ।
नौभ्यां आद्यंतौ वर्णौ मध्यगतामाभ्यां सहितानां संज्ञास्युः अव र लजवज
भचप एव मन्ये कार्ययेत किंचित् कार्य विधातु मच्चार्यमाणो वर्णः ईंभे ।
ज्ञको भवति यस्येति संज्ञानस्य लोपः प्रसक्ता दर्शनं लोपः प्रत्यया दर्शनं तु
क वर्णविरोधो लोपश्च स्वरानंतरिताहसाः संयोगाः कुचुडैतुपुवैर्गाः अ

याया संज्ञासा =
साफलवती = ४ =

एषूकारः उदित्सवर्णं गृह्णाति ननु वर्णमात्र
मिति परिभाषया पदार्थः प्रकारान्त्यचमो
वर्णस्तमाहुः पंचकग्रहे उकारस्तत्र विख्या
तो नान्यो भवति मर्हसि = १ = १ = १ = १ = १ =

सांकेतिकपद
मिदंस्त्रेवि
भक्तिनास्ति।

अशोदोऽप्रविपरीतग्रहणात्
इकारादयः अपरावनामिनोऽ
स्वतेऽत्रांशवनामिषु ३३ इति
त्रयाणां मेवग्रहणं लकारस्यनुसावणीक=

पराणादिति ज्ञापकादर्ण
मात्रादेवखण्डित्यने=३-

चं० सि०

२

ननु विभक्तिरंतेयस्येति
व्युत्पत्त्या विभक्तौ परतः
पूर्वखंडस्यैव पदत्वं इति
चेन्न तदुणसंविज्ञानव
द्वितीयश्रयाणां ननु अ
र्थवद्ग्रहणेनानर्थक्यस्येति
परिभाष्योऽलिप्सीतस्मा
द्वोयावित्याक्षवेयत्वेन
तुदध्येकदेशस्य समुदा
यस्यैकदेशोनर्थक्यइति
चेन्न स्यादाविति निदेशेन तस्याऽप्रनित्यत्वज्ञापनात् =

रेदोनामिनोऽणः अरराजोरातेऽणः गुणसंज्ञकाः ते च नामिनः स्यान्नेभवं
ति आरैः प्रौढिः आश्वारोपेऽौढिसंज्ञास्यः अंत्यसरादिष्टिः अंत्योयः स्वरस
दादिः वर्णहिंसंज्ञको भवति अंत्यात्पूर्वउपधा अंत्याद्वर्णमात्रात्पूर्वोयोवर्णः
स उपधासंज्ञको भवति ह्रस्वाल्लघुः विसर्गानुस्वारसंयोगपरे गुरुः दीर्घश्च।
सुखनामिकावचनोऽनुनासिकः विभक्त्यंतेपदं तपरः स्वसमानकालस्य।
सवर्णस्या हकः इति संज्ञाप्रकरणं ॥०॥ इयं स्वरेऽवर्णे यत्त्वमापद्यते स्वरे।

अस्मिन् इति प
दग्रहणेन
इति स्वराणां
वर्णः ॥ ३॥

स्वसमानउ
च्चारकालो
पस्यतस्य=२-

२

प्रत्ययग्रहणे तदंत
ग्रहणं ॥ संज्ञाविधौ
प्रत्ययग्रहणे तदंत्य
हणं नास्ति=२=२-

इ इ अ ई अ न जो स मा हारः इ=१-

रत्नहचक्रौता
भा. अ. न्य. अ. ११

द्वित्वं स्पेवस्येवनोभयो
रुभयोरपि दद्यानपादिषु
बुधेः बोध्यं रूपचतुष्टयम् = ३

हस्य लोपस्तुनरात्स्येवेति
निसमात् = १ =

वे

परे हसेर्हसः स्वरात्परोरेफहकारवर्जितो हसो हसे पञ्चवसाने च वा द्विर्भवति
ऊञ्जेन वा ऊसानां ऊ मेपरेजवा भवन्ति वर्णो वर्णो ण सवर्णः स्वरहीनं परेण सं
योज्यं दद्यान्नय दद्यान्नय यपात्पवलावा द्विर्वाच्यः दद्यान्नय दद्यान्नय
रहाद्ययो द्विः स्वरश्चर्वादेफार्थे काराच्च परोपयो वा द्विर्भवति जलत्वे विकान्याये
नरेफस्पोर्द्धगमनं गौर्यत्र गौर्यत्र नह्यस्ति नह्यस्ति हर्यनुभवः हर्यनुभवः ।
व्यवस्थितविभाषया शषस्यापि द्वित्वं शर्षा वर्षात्पादौ उवंस्वरे मध्वत्र मध्वत्र

व्यवस्थित विभाषया शषस्यापि द्वित्वं कुञ्चित्
भवति कुञ्चित् न भवति इति व्यवस्थितविभाषात्
या स्वरात्पराभ्यां राभां परः शषस्यादित्यर्थः = १ =

अत्रापि धकारवकार
योः द्वित्वं विकल्पान्तरं
त्वरिरूपं = १ = १ = १ =

चं० सि०
३

पित्रर्थः इत्यत्रकारद्वित्वं
विकल्पात्तरूपद्वयं=१=१=

ते=२

मद्वेवत्र लजेष्ठदृष्टं परं लज्जोत्तरादनुवर्तनीयं ऊरुं स्वरे पित्रर्थः पित्रर्थः ललंस्व
रे लज्जबन्धः एवम् स्वरेनयनं ओञ्चस्वरेभवन्तं गोर मापेदासरेति क्लृप्तावाद्येनयो
र्वक्तव्यौ गोपुंगोऽयं गवायं इडाक्षयोः परतो गोरङ्गित्यं गवेन्द्रः गवाक्षः पेञ्चाय
स्वरेनायकः औञ्चावस्वरेणावकः क्वचित्स्वरव्यकारः गव्यतिः स्त्रीकोशयुगं अ
न्यत्र गवांमि श्रीभावे गोयूतिः दय्यजयो शकार्थं तप्यं जप्यं अन्यत्र होपं जेयं पाप
मनः क्रयार्थं प्रसारितं क्रयं क्रेयमन्यत्र दादेरहित्यादावगवक्त्वयः अक्षौ

एकदेशविकृतमन्यव
दिति न्यायेन विभक्तिलो
पेषिजो इत्यस्य पदत्वं=२=

पाप

३

ऊतारः क्रीलीयुः इति
उच्चाप्रापको प्रसारि
तं वस्तुं क्रयं=१=१=

क्वोर्लोपश्चेति व्यव
स्थितविभाषाश्रयणात्
गव्यति इत्यादौ वलो
पेन=३=

वैते-प्रण

वैष्णवकरणमतेनांमतेत्रीलि
प्रथमपरिमाणानिस्तत्रवा
र्त्तिकभारव्यानितत्रस्त
त्रप्रमाणमाह=३=३=३=

कटलस वर्ये कटलस

हात्कारः हात्कारः

सि.चं.

४

नकारः हात्कारः सामान्यशास्त्रतो ननं विशेषो वलवान् भवेत् परेण पूर्ववा यो
वा प्रायशो दृश्यतामिह हल्हादेरीषादौ टेलीपो वक्तव्यः हलीषा लांगलीषा म
नीषा यथो^श कंयुः कर्कन्धुः कुलटा पटिति सारंगः पशुपटिलोः सारंगो न्यः सी
मंतः केशविशेसीमो न्यः ओत्वाष्टयोः समासे वा विंवोष्टः ओ^म ओ^म ओ^म सवर्णादेर्को
रे ओकारे च परे सह ओकारो भवति विंवोष्टः स्पलौत्त समासे इति किंतवोष्टः प
दोदादौ याता सवर्णातो यस्य सगं स्पलोपः प्रेषते उपोषति एदोदादौ नाम यातो ।

४

[illegible]

सि० चं०
६

वृत्तः

चक्रिअत्र चकात्र मधुपनन मधेनत् कर्त्तृत्वं चिदं पदं ते किं गोप्यौ ह्रस्वविधानमा
मार्यान्नसंधिः समासेन ह्यर्थं पदानां समानात् नित्येति परे च वाहसः ब्रह्म ऋषिः
ब्रह्म ऋषिः दक्षि ऋषिः देव ऋषिः मधु ऋकारः मधुकारः होतृ ऋकारः होतृकारः हो
तृकारः होतृलकारः होतृलकारः पदानां रत्तिकिं आर्च्यत जया ईवो वासरेकि।
सु उक्तं किं स्वक्तं समग्रं स्व स स्वस्ववत्त्वापि प्रसिद्धिना सुस्वारः दूरादह्नेते दू
रात्सं बोधने यदहं तस्य तेः स्तुते वास्तुतः संधिं न प्राप्नोति एहि देव दत्त अत्राधी।

जो ३

६

उपेडकीयति

वा उपेडकीयति प्रोक्षीयति प्रोक्षीयति एतेष्वन्तेन उपेन उपेधते प्रस्येषा
योर्नप्रेषः प्रेषः प्रस्येति किं उपेधः एवेनवधारणे अथैव अवधारणे त्वैव ।
अथ अवर्णद्विर्णपरे सहप भवति ममेहं उडो अवर्णद्विर्णपरे सहप
वति गंगोदकं एतेष्व अवर्णदेकारे एकारे च परे सहपेकारे भवति तवैषा तवै
चर्यं अथ अवर्णद्विर्णपरे सहप भवति हसात्परस्परं सस्पर्शलोपोसवर्णं ज
सेपरे तवर्थिः तवर्द्धिः तवर्द्धिः ~~लोपोहितेन सति विद्यते~~ अवर्णता उपसर्ग

द्विवाभावे लोपोसत्ये कथम्
वा ऽसतिलोपे द्वित्वलोपपे द्विद्यत्
ऽसतिलोपे द्वित्वे च सति विद्यते ॥ १ ॥

सि० चं०

५

५

सनासीप

तवल्लकारः

दृ कारादौ धाताकार उपास्तेति प्रास्तेति प्रवर्णादृतेपरे तृतीया समासे सखार्तः
शीतार्तः तृतीया समासे किं परमर्तः प्रवत्सन्तरं केवल वसनाणी दशभ्यः कृणे
प्राणं वत्सन्तराणी केवलार्णम् ~~वदशाणी कृणाणी दशाणी~~ कदादौ ना मधातौ वा
प्राप्यभीपति प्रप्यभीयति लघुलघुवर्णा लघुवर्णे परे सह अलभवति तवल्लकारः
रः तवल्लकारः ~~तवल्लकारः~~ द्वित्वे लोसे वकसे वनो मयोपि ^{रुधकार} तवल्लकारः
दिषु वृषैर्वधं रूपचन्तुषु यं लदादौ न मधातौ बाल प्रल्लकारीयति प्रल्लकारीय

तवल्लकारः

५

गर्भग्रहणं
किंवाप्यस्यः १

यु हैहे प्रयोगे हैहयोः सुतो वा है अश्वं हाय स है र श ह यी श स न स्य र्थ ई त सं धि ने
याति वा त प्रमी प्रा ले प पी र द म् प पी प षः इ तो वा उ न् उ र ति वि ति सु त व दि तौ दे व द ते
ति य रो र न् नो इ नं त् स्या पि वा प र्थ ये ए सु तः दे व द न् दे व द न् दे व द न् ३ ग रे किं।
व का र द का र स्य मा न प्र नू तः किं कृ ^{दम} ^{तो प्ररति} अत्र इति प्रकृति भावः च पा घ वे ज वाः पा
दो ते वर्त्त मा ना च पा ज वा भ वन्ते वे पे रे ष उ व वा ग्य था ज मे ज मा वा प दो ते वर्त्त मा ना
च पा ज मे पे ज मा वा भ वं ति ष ए म म ष उ म म वा उ मा त्रं ^{यु} रा वा म् म थु रा प्र म् म यो।

वाग्म ७३ वा ३२१

चं० सि०

७

नेमेजस्यापिनि^वत्तमत्तन्मात्रमचिन्मयम् चपाङ्कः शः चपाङ्कतरस्यशकारस्या
च्चेवाभवत्तपरे वाकच्छूरः वाकश्चूरः अवेकिम् वाक्छेपाततिहोरुभाः चपाङ्क
रस्यहकारस्यरुभावामवन्ति यद्गर्गश्च यद्गर्गश्चतर्थोभवति तद्द्विः तद्दहविः
वाग्परिः वाग्हरिः अक्षरः अक्षरः अजलौ अजलौषट्फलानि षट्फलानिस्तौ
च भिक्षुः सकारतवर्गीयोः शकारचवर्गाभ्यांयोगेशकारचवर्गोभवतः चरति
कश्चरः तच्चित्र तच्छादयतिनिनशान् शकाराङ्कतरस्यतवर्गस्यचुत्वेनभवति ७

विश्वः प्रश्नप्रमिषुः सकारतवर्गयोः घकारश्चवर्गभ्यांयोगेघकारटवर्गौभवतः कष
रूपी नते एः तद्दीकोते नविषकारश्चरेतवर्गस्य न्तेनभवति भवान्यष्टः दोरत्मात्तप
दांतेवर्तमानादृवर्गपरस्फलोष्टनभवति षडूरः घएनरः पटसीदंतिनवा
तिनगर्योर्नघस्सवतिः घरागर्ग्यः सुपोनलिः सुलिङ्गसुत्तस्यवाधुर
तेहिलः तवर्गस्यलकारेलकारे तलनाति भवोहिलिखतिप्रनुनासिका
ननुनासिकाद्विषयधायवला स्तवनकारस्यानुनासिकोत्तकारः उदः स्यात्त
तेन नवमि न

उत्तरयोः स्यात्संज्ञे सारत्वेनेति ।

मोः सलोपः उत्पानम् उत्तमनमनः सकृच्छेनां रूपदस्यावेपरेच्छते समागमो ।

मवतिराजं चित्रम् भवत्सनेति अवरेकिं सत्सरुः न प्रशानः प्राशान्तनोति शो

चक्रानां तस्य पदस्ये वाचगारागमो भवति भवान्छूरः भवान्छूरः भवान्छूरः भवान्छूरः

भवप्रारः ह्रस्वादिस्वरे इकाराणाकारनकारवकारः ह्रस्वाऽन्तरादिर्भवति

स्वरेपरे पदांते प्रत्यङ्गिऽदं सगस्मिहरजन्निभवाश्चालेङ्ग किंकिन्त्रास्ते

स्वरेकिं प्रत्यङ्गकरोति पदांते किं परमदं डि नौ चो हिर्भवति स्वसेचपाजसानां ।

॥ इत्यादुत्तरं ॥

३५१

खसेपरेचपामवंति नवच्छत्रमदीर्घाच्चहीच्छति पदंतादीर्घादालक्ष्मीच्छा
या लक्ष्मीच्छायाग्राह्याभ्यान्निन्यग्राह्यादयतिमाच्छिदन् पुंसो ह्येपरिखपेसं
यो गंतस्सनलोपः पुंसोर्किलः पुंसुत्रः अवेपरेकिम् पुं दीरम् खपेकिम् पुं दा
सः ख्यौतौवापुंसम् पुं ख्या नम् मो नुस्वारः मकारस्यानुस्वारो भवति हसेप
रेपदंते हसति पडुं चृषा नश्चापदंते रुसे नकारस्य मकारस्य चापदंते वर्त
मानस्यानुस्वारो भवति रुसे हकारे च परे पशंसि पुंभ्याम् नह्नां हि यमायपे

अपरान्ते वि म वे
ह्यनवादे असे वि म
तत्पते १

知不足齋

सु. वि. नः २

देवसर

5

नौयोवा वय्यारः वत्सरः अफसरसः अपसरसः अचसरः अचसरः अइसरः
 अउसरः अकुसरः अखसरः नपदोतेनत्साधः कुकुडकवर्जितस्यविभक्तौतम
 वत्स रनात्ससबाधुर घटसत्तसन्तः ^{घटसत्त} ^{सत्त} शासेहो कुकुडकोवाप्रोउखषष्टः प्रोड्
 लष्टः प्राड् षष्टः सगणइसाधुसगण साधुः ^{सगणइसाधु} पकारेपोरुत्तन्नकारस्यनस्वा लो
 विसर्गः सकारेफयोर्विसर्गेभवत्पधातो रसेपदोतेचकुयोः कः यौवाकव
 र्गोपवर्गसमन्धितिरखेपरेविसर्गस्य कः यौवाभवतिः नृः पादिनृः पादि।

शसपरेखयेविसर्जनीयस्य विसर्जनात्
कः सः रामः क्षातायना

सि.चं.

१०

10

नृन्पाहि रतिः इति हससान्धे विसर्जनीयस्य सः खसेपरेक सतीचनः दोभणः शा।
मोवा कषशरुः कः मूरः कष्वंडुः कः घंडः कस्त्याथुः कः साथुः खसपरेशसेवि
सर्गलोपोवाहरिस्फुरति हरिः स्फुरति हरिः स्फुरति कृद्योः कः यौवाकः कः
तिकः करोतिकः पचतिकः पाचति वाचस्यन्यादयो नियातात्सिध्यंति वाच
स्पतिः तस्करः कारस्करः कौतस्कुतः कान्कान्कांस्कान् भास्कारः पयस्याज
म् पशकल्पमयशस्कम् पशस्कास्पति सर्पिष्पासम् सर्पिष्कल्पम् सर्पिष्क १०

म सर्पिष्काम्यति नमस्करोति पुरस्कारोति निष्पत्तुहम् आविष्कृतम् निरस्कृती
द्विष्करोति द्विः करोति त्रिष्करोति त्रिः करोति चतुष्कपालः चतः दत्तः सर्पिष्क
रोति सर्पिः करोति यनुष्करोति यनुः करोति संपेक्षकः सर्पिष्क कुंडिका अय
स्कारः अयस्कामः अयस्पात्रं अयः सहितः कृशाः अयस्कुशा अयस्कारणी अयस्य
दम् शिरस्पदम् अयस्कृभम् आवृत्तिगणायम् शिरात्रिषु अहेविसर्गेस्पदं
तेरोभवति नत्तराद्यादिषु अहर्गणः अहरहः रात्र्यादिषु अहोरात्रः अहोरूपम्

सिचं०
३.११

स्वाकार
देवात्मनः

अहोरात्रं नरम् घनोत्पुः अकारान्तरस्य विसर्जनीयस्योकारो भवत्यतिपरे कोर्यः
हवे॥ हवे अकारान्तरस्य विसर्जनीयस्योकारो भवति हवे परे देवोऽपानिमनोऽर्थः
आदेवे लोपशः अर्धर्णान्तरस्य विसर्गस्य लोपशः भवति अवे परे देवा अत्र वाता
वान्ति स्वरे यत्वं वा देवा यिह देवा इह भोसः भोस भोमास अथोस इत्येतस्य विस
र्जनीयस्य लोपशः भवत्येव भोहरे भगो नमस्ते अथो या हि स्वरे यत्वं वा भोये
हि भो य हि भमे इह भगो यिह अर्धेऽपगच्छ अथो अपगच्छ नामि नोरः नामि॥ ११

नः परस्पविसर्गस्परैफोभवत्पवेपरेअग्रिरेरुद्वन्तारेफप्रकृतिकस्परवपे
 वारेफः गीर्यतिः गीःपतिः गीपति अहर्पतिः अहः पक्तिप्रहपतिः रेफ २:१
 प्रकृतिकस्परविसर्गस्परैफोभवत्पवेप्रातरत्र अत्रर्गतः रिलोपोदीर्घचरेफ
 लोपो स्परैफोपरेभवति पूर्वस्पर्दीर्घः पुनारसनेहरीराजनेभान्हरम्यः सैषाच्चसैष
 शृष्टादेषशृष्टाच्चपरस्पविसर्गस्परलोपशृष्टाभवतिहसेपरेसचरति एषहसति
 सशृष्टाद्विसर्गस्परलोपः स्वरेपरेलोपोपवपादष्टर्णचेत्तसैषदाशरथीरामः

12

विभक्तौ जसो जकारो जसीति विशेषणार्थः देवाः अस्मा सोरस्य समानात्परयो

[illegible]

समादेहेत्येव प्रतीतिरिति । समादादिति लोप इति
 समादादिति वाच्यं तर्हि ते समादात्ता समा नित्यरणे
 समादात्तात्वात् । समादात्तात्वात् । समादात्तात्वात् । समादात्तात्वात् ।
 समादात्तात्वात् । समादात्तात्वात् । समादात्तात्वात् । समादात्तात्वात् ।
 समादात्तात्वात् । समादात्तात्वात् । समादात्तात्वात् । समादात्तात्वात् ।

पल्लिगात् प्रयोजनं तात्
नामः परमेश्वरः सत्यः
स्य सारः॥

रमशसोरकारस्यलोपोभवति देवंदेवौ शसःशकारः शशीनिविशेषणार्थः
सोनःपुंसः पुंलिंगात्समानाडत्तरस्य शसःसकारस्यनकारोभवतिनन्वाम
शशीत्यात्वे शसि शसिपरेष्वस्वरस्यदीर्घाभवतियदादेशस्तद्धवति
नन्ववर्णमात्रविधौदेवान्ताटेनेतिविशेषणार्थः तेन अकारान्तरष्टादशो
भवतिदेवेन अङ्गिः अकारस्यान्तंभवतिभकारेपरेदेवाम्बोचपः अकारान्त
रस्यभिसोभकारस्याकारादेशोभवति देवै ऊरकू अकारान्तरस्याऊरत्वेन।

सि.चं.

१३

१३

— स्थागमोभवति देवाय देवाभ्यां एस्त्रिवहनेश्चकारसेत्वंभवतिसकार
रा भकौदौस्पादौषरेवहृत्वेसतिदेवेभ्यः उ.सिरत्त अकारात्परोउ.सिरभ्दवति
सवर्णेदीर्घः देवान् देवाभ्यां देवेभ्यः उ.सस्य अकारात्परोउ.सस्यभवतिदे
वस्य ओसि अकारसेत्वंभवति ओसि देवयोः नुडागमः समानात्परस्यामो
नुडागमोभवति ण्सिन्तु ह्रस्वादेवनामि नामिपरेपूर्वस्यदीर्घः देवानोम् दे
वैदेवयोः क्विलात्त्वः सः कृतस्य कवर्गादिलाच्चप्रत्याहारात्परस्यकेनिचिन्तु

१३

त्रेणकृतस्यसकारस्यषकारादेशोभवति पदान्तेस्थितस्यनदेवेषु सिद्धिः आ
मंत्रणोर्थेसिद्धिःसज्ज्ञावति समानाद्धेलोपोयानोःह्रस्वासमानादिदोतश्चात
रस्यथेलोपोभवत्यथानांआभिसुखाभि व्यक्तयेहेशद्वस्यप्राक्प्रयोगाःहेदेव
हेदेवो हेदेवाः एवंचटपटरामकसादयःसर्वविष्णुमउमय अन्यग्रन्थ।
तर इतर उत्तर उत्तमसमसिमत्वतत्त्वेनेमभवत्तुएकपूर्वपस्थवरदक्षिण उ
त्तरग्रन्थग्रन्थर स्वयंतरत्यदत्तद् यद् एतद् इदमग्रदमद्विकिस्र पुष्पद् अ

सि.चं.

१४

१५

स्मद एतेसर्वादयः खिलिङ्गा नसोसर्वादेरकारांतात्परोजस ईभवति सर्वे घुर्लो नो
नेते षकाररेफक्वर्णेभ्यः परस्यैकपदस्य नस्याकारादेशो भवति यं ते स्तस्य न।
भवति सर्वा नित्यादौ च वकुप्पवरेपि च वप्रत्याहारेण कवर्गेण पवर्गेण च स्वायेण।
विसर्गेणः कः याभ्यां च मध्ये व्यवधानेपि भवति नान्येन सर्वेण सर्वादेः स्मद स।
र्वादेरकारांतात्परोजस ईभवति सर्वस्मै अतः सर्वादेरका
रांतात्परस्यातः स्मजगमो भवति सर्वस्मात् सुजामः सर्वादेः षवर्णे न्नात्पर

१४

मःसुजागमोभवति सर्वेषाम् डिस्मिन् सर्वादेरकारान्तात्परोडिस्मिन्भवतिस्म
वेस्मिन् पंचविश्वदयः उत्तर उत्तमौ प्रत्ययौ तत्तदंताः शहाया ह्यः पूर्वादी
नां नवानां जसज्जिदीनामीत्यादिस्मिन्वा पूर्व पूर्वाः पूर्वस्मान् पूर्वात् पूर्वस्मि
न् पूर्वैः एवं परादयः शेषं सर्ववत् सर्वादिः सर्वकार्योऽस्मान्नचेज्जौणो यवाभि
थापूर्वादिच्च व्यवस्थायां समोत्तरेण तरोऽपरि परिधानेवाहियोगोऽर्थज्ञान्या
न्यवाच्यपि सर्वमत्रिकान्नोति सर्वलस्मायति सर्वापदेहि प्रियं सर्वयस्य सप्रिय

सि. वं.

१५

१५

ॐ
स सर्वस्मै प्रिय सर्वाय सर्वानाम कश्चित्तस्मै सर्वाय पूर्वमति कान्तो नि पूर्वस्मै
य अतिपूर्वा अन्तःपूर्वा अन्तःपूर्वा अन्तःपूर्वा अन्तःपूर्वा अन्तःपूर्वा
वा शाटिकाः परिधानीयाः अन्तरे अन्तरावा बाह्यलस्य ग्रहावाह्यलस्य
स्वायधनाय ज्ञातयेवा द्वंद्वे सर्वादीनां न सर्वकार्यम् पूर्वापरावराणां
वाजसीवर्णा अमेतरे वर्णा अमेतराः तृतीया समासे तृतीया समासा
र्थवाकोचन मासपूर्वाय मानेन पूर्वाय प्रथमचर मत्तयाय उत्पार्दकति

१५

पयनेमातांजसीवा प्रथमे प्रथमाः तयायजौप्रत्ययौतत्सुदेनाः शहा।
याह्या द्वितये द्वितयाः द्वये द्वयाः शेषं देववत्नेमेनाः शेषं सर्ववत् ती
यस्सवाङिःत्सुसर्वकार्यम् द्वितीयस्मै द्वितीयाय द्वितीयस्मात् द्वितीयान्
द्वितीयस्मिन् द्वितीये एवंतृतीयाः उपयशाहोनिन्यं द्विवचनान्नः उभौ २
उभ्याम् २ उभयोः उभश्चद्विवचननास्तीत्येके अस्तीत्यने उभयः ३
भयौ उभयौ निर्जरः जरायाः स्वरादौजरस्वावाच्यतदन्नविधिरत्रषष्ठी।

सि० चे०

१६

16

निर्दिष्टस्यादेशस्तदन्तस्पर्शेय गुरुशिञ्चसर्वस्य वक्तव्यः निर्दिष्टमानस्यादेशा
भवति एकदेशविद्यतमन्यवत् निर्जेरसो निर्जेरौ निर्जेरसः निर्जेराः पदोऽस्य
हः सादौ च देवत सङ्ख्याविंसाय पूर्वस्याः ऋणाहन्वाङो वैङ्गोः अनन्तस्य
प्रधायालोपोवार्हृदि इत्येतयोः परतः वकारमकारान्न संयोगादन्तरस्या
न ह्यपोरहोः समाहारोद्य ऋः यङ्गि द्यहनिद्यह्ने विगतमहो व्यहः व्यह
नि व्यह्नि व्यह्ने अहः सायमायाहः सायाह्नि सायाहनि सायाह्ने पाददन्त

१६

नासि मास हृदयनिशा असन् यूपदोषयकृतशकृत उदक् आस्यमांसपृतना
 सानूनामपददत् नसमास हृदयनिशा असन् यूपदोषयकृतशकृत
 उदक् आसन् मांसपृतस्त्वशशादौवापदः पदा पञ्चा पद्भिः दत्तः दत्ताद्भ्याम् ॥ २
 दत्तिः मासः सारः : माम्पाम् अलोपः स्वरेऽन्वयुक्ताच्च सादौ नान्तस्पनाम्नौ
 पथायालोपो भवति शसादौ स्वरे परे मकारवकारान्तसंयोगाडन्तरस्पनम्
 पूलाः पूलाः नाम्नो नो लोपेण्यथो नान्तस्पनाम्नो नकारस्पलोपश्च भवति ।

नस्पलोपशिनविभक्तिकार्यम्।

सि.चं०

१७

१७

रसेपदीनेचाथौ एषम्पं एषभिः पंचसुदेववत् पदा दयः एष्यक्छुदात्तेके सो।
मपाः सोमपौ सोमपाः हेसोमपाः सोमपं आतोधातोर्लोपः धातुसंवधिनिष्ठा।
कारस्पलोपोभवति शसादौस्वरेः सोमपः सोमपाः सोमपाभ्याम् सोमपाभिः इ
त्यादिः एवंकीलालपाशं धमादयः धातोकिमहाहानहाहाः हाहौ हाहः हाहा
मिः इत्यादिः हौ औ इकारान्ताउकारान्ताचपर्यौ यश्चापयतेरउभवतः ह
रीर ओजसीरकारान्त्सोकारान्त्सचजसिपरेपकारोकारश्चभवतः हरयः।

१७

थौ इकारान्तस्योकारान्तस्य द्विविषयेणकारोकारश्च भवतः हेहरे हेहरी हेहरि
यः हरिम् हरी हरीन् रानास्त्रियाम् इकारान्ताडकारान्ताचपरष्टौभवत्पस्त्रि।
याम् हरिणा हरिभ्यां हरिभिः डिति इकारान्तस्य उकारान्तस्य च डिति परेणका
र उकारश्च भवति हरिये हरिभ्याम् ह्रीभ्यः ड.सिद्धसोरस्य षडोऽङ्गापरस्य
ड.सिद्धसोरकारस्य लोपो भवति हरेः हरिभ्यां हरिभ्यः हरेः हरेभ्योः हरिणाम्
ड.रौडित् इडोऽङ्गापरस्य डेरौ भवति सच डित् डिति टेः डिति परे टेह्लोपो भवति

सिचं०

१८

१८

हरो हर्षोः हरिषु एवमग्निगिरि रवि कविकालिसुन्यादयः उकारोन्नेविस्त्रवा।
युर्मानुगर्वादयोप्येवंज्ञेयाः भानुः भानू भानवः सेर्जीयेः शखिषाद्दन्तदन्ताच्चा।
परस्परधेर्जाभवति सखा हेसखे पेसख्युः सखिषादस्यदन्तस्यौयैकरादेशोभ।
वति अधिपुपंचसंषष्टिनिर्दिष्टस्यादेशस्तदन्तस्यज्ञेयाः सखायौ सखायः सखा
यं सखि यौ सखिपत्न्योरीक सखिपतिषादयोः दीर्घत्वान्नाना सख्या सख्यौ।
ऋडे सखिपतिषादयोऽङ्गगागमोभवति उ.सिद्ध.सोरकारेपरेनत्वंतस्य। १८

इ.गागमोभवतिटाडेहि.पुपरत. नत्वंतस्ययो२

योः सख्यः सखिस्मिन्ने कृत्तुः उः कृत्कारान्तात्परस्यः सिद्धसोरकारस्य उका
रोभवति सचञ्चिन् सख्यः उः रौञ्जिदित्यौ कारेकते सखिपत्न्योरीक सख्यौ सोम
नः सखा ससखा ससख्यौ ससखीन् ससखिना ससख्ये ससख्यः
ससख्यौ अतिशयेन सखा अतिसखः परमः सखायस्य परमसखा सखि
मत्तिः कृत्तुः तिसखः इह ज्ञापेन लाक्षण प्रतिपदोक्तयोर्मध्ये प्रतिपदोक्तस्यै
व ग्रहणमिति न्यायात् पतिः पत्नी पत्न्यः पत्न्या पत्न्ये पत्न्युः २ पतिषु पत्न्यौ पति

सि.चं०

१८

१९

समासेहरिवत् रूपतये आगमजमनित्यामिनित्यायात् सखिनोपनिना द्विशब्दोनि।
त्यद्विवचनान्तः त्पदोदेषः स्यादौ द्वौ २ द्वाभ्यां ३ द्वयो २ संश्लेषसर्जनायोर्नात्वं द्वि
नामकश्चित् द्विः द्वौ द्वयोः द्वावतिकात्रोऽतिद्विः प्रधान्यात् परमद्वौ विशब्दोनिर्त्यं।
वहवचनांतः त्रयः त्रीन् त्रिभिः त्रिभ्यः त्रिभ्यः त्रैरयद् विशब्दस्यायद्देशोभवति
नामिपरे तदन्तविधिरत्र परमत्रयाम्निदन्तस्यैववक्तव्याणाम् कतिशब्दोनि।
त्यवहवचनांतः उत्तेः संख्यार्थरत्नं ताजुस्मासोर्लक् प्रत्ययलोपेप्रत्ययलक्षणं

१८

१७

नयाति लुकिनविमितं कति कति कतिभिः कतिभ्यः कतिभ्यः कतीना कतिषु औ
डुलेमीः औडुलोमी औडुलोमाः लोम्नापत्येषु बहुषकारः औडुलोमिं औडुलो
मी औडुलोमान् वातप्रमीः वातप्रम्यो वातप्रम्यः वातप्रमी वातप्रमीन् वात
प्रम्य वातप्रमीभ्याम् वातप्रमीभिः वातप्रम्यो वातप्रमी एवंपपीयप्पादयः
क्विन्नवातप्रमीशहस्यामिशिशिङ्गौचविशेषः वातप्रम्य वातप्रम्यः वातप्रमि
यौवात्ति बहुः श्रेयसो यस्य स बहु श्रेयसो बहुव्रीहवीयस्य न्ययात्तस्य नहु

सि.चं.

२०

२०

स्वः ईदृ दन्तस्य युवस्यानभिन्नस्य स्त्रास्योपसर्जनत्वेऽपि स्त्रीकार्यवक्तव्यं हसेपः सैर्लोपः।
हसन्नादो वन्ताच्च परस्य सैर्लोपः वद्भ्रश्रेयसी वद्भ्रश्रेयसी यौ हस्वः युवस्यानवर्जनयो
रोद्भ्रजोः स्त्रीशब्दस्य च स्त्रियं यौ परेद्भ्रस्यो भवति हस्वविधानसामर्थ्याच्चाविति न हे वद्भ्रश्रे
यसि वद्भ्रश्रेयसी वद्भ्रश्रेयसीन् जितामट् स्त्रियामीका मन्नादृकारन्ताच्च जितामडा।
गमो भवति वद्भ्रश्रेयसी वद्भ्रश्रेयस्याः वद्भ्रश्रेयसीनां स्त्रियं योः इवर्णन्ताडवर्ण।
नोच्चास्त्रियां वर्तमानान्तरस्य ईदृशो देशो भवति वद्भ्रश्रेयसाम् अनीवंतत्वात्तसि।

२०

लोपः प्रतिलक्ष्मीः शेषं वदुःश्रियसीवत सश्रीः चोर्थानोरियुवौसुरे धानोरिवर्णीवर्णी।
 योरियुवौभवतः स्यादौस्वरेपरे सुप्रियो सुप्रियः एवम् सुधीवर्णीदयः सेनानीः ।
 स्योवा अनेकस्वरस्य नाम्नो धानोः रिवर्णीवर्णीयो र्यकारवकारौभवतः स्यादौस्वरे धानोः ^{वरे}
 रवयवसंयोगः पूर्वोयस्मात्तस्य तनसोपपदस्य नेकस्वरस्य चेडुपसर्गकारकपूर्वस्यैवना
 न्यपूर्वस्य वर्षाऽकरहन् पुनर्पूर्वभूशद्वादन्यभूशद्दस्य सधीशद्दस्य च नसेनान्यो से
 नान्यः नियः नीशद्वाउत्तरस्य डेरामादेशो भवति सेनान्यो एवं प्रथोसनी ग्रामणपाद

उच्चाः देवताः

६

सि.चं.

२१

२१

यः धातुनासंयोगविशेषणादिति किं उच्चो उपसर्गकप्रकर्षवर्षाकिंपरमनियोहेपर
मनीः शुद्धियौशेषं सुप्रीवत् कुमारीमिच्छन् कुमारीवाचरन् कुमारीना हसेपः सेहो
पः इति सिलोपः कुमार्यै कुमार्यै कुमार्यः शेषं वङ्गप्रेयसीवत् एकदेशविहृतस्य नन्य
जात् जाण्वेसत्वा सत्वायै सत्वायः हेसत्वाः सत्वार्यः सत्वार्यौ सत्वाः सत्वा सत्वे स
त्वाः सत्वेन वर्तते सत्वा समिच्छति सत्वाः सत्वा सत्तमिच्छतीति सतीः सत्तौ सती म्याह
तया देशभ्यां उ. स्पडः सत्वाः सत्वाः तकाराभ्यां नजाद्वर्णादपि लूनमिच्छतीति लूनीः

२१

लक्ष्मणः को० लक्ष्मणः दामप्रसीमं मेच्छतीति तामि० तामि० तामि० रोष्टारौ कोष्टारः ।
मौ प्रसीम्यः सुखं पवं मेच्छतीति सुखीः पक्षीः कृतयादेशत्वात् कोष्टना को
क्षियः पक्षियः शेषं शुश्रीवत् रुहः रुहो रुहः रुहं रुहन् शेषं तृतीयादीन्पर
वंदम् अतिचमूः हेयतिचमु वद्वेष्यसीवत् खलपूः खलघौ खलघः हेखल
पूः एवमल्लसहा दयः स्वयंभूः स्वयंभुवौ स्वयंभुवः एवंल्लस्वभू कटपू दण्डका
रभूपरमत्वादयः वर्षाभूः वर्षाभ्यौ वर्षाभ्यः वर्षाभ्यम् वर्षाभ्यौ वर्षाभ्यः एवंकर्म।

पुनर्भेदं न्यूनं प्रेतय सेरा ऋकारान्नात्परस्य सेरा भवति सचङित पिता पञ्चस ऋकारस्या
 रभवति पञ्चस पितरौ पितरः येर ऋकारस्य येर भवति सचङित हेपितः हेपितः
 रौ हेपितरः पितरं पितरौ पितृन् तोड्डः पितृञ् ऋकारस्यारभवति डौपरे पितरि
 एवं जामातृभ्याञ्च दयः ना नरौ नरः नवीनामिदीर्घाः नृणां नृणां हेतः शेषेष्टिष्वे व
 त् सृष्टार सकारन् प्रत्ययसंबन्धिनः ऋकारस्यारपञ्चस कर्त्ता कर्त्ता सत्तौ खीनीभ्याम्
 तैः केदल्लभ्याम् कर्त्तारौ कर्त्तृन् एवं सुहृन्नाम्नेष्ट दत्त होत् पौनमिच्छतीति स्त्रीः

॥ ॐ नमः ॥ कोष्ठशब्दस्य पुंसि पञ्चस्य धिषु स्त्रियां चोत्पद्यमानं कोष्ठा कोष्ठारौ कोष्ठारः ।
 हे कोष्ठो कोष्ठारम् कोष्ठारौ कोष्ठन् तृतीयादौ स्रज्ज्वा कोष्ठा कोष्ठना को
 ष्टे कोष्ठवे कोष्ठः कोष्ठोः कोष्ठोः कोष्ठोः कृताद्यन्तसंज्ञीविधिः सानिभ्यानिभ्यो नित्या २
 मध्ये निभ्यविधिर्वान् कोष्ठानां कोष्ठारि कोष्ठोः कोष्ठोः ^३अस्यापत्यनिः कामेन सहवर्त
 तेसेः सयौ सयः स्मृताईर्लक्ष्मीर्येन सस्मृतेः स्मृतयौ स्मृतयः हेस्मृते स्मृतयो
 न्यादि रेस्मिः रेण ह्रस्वाकारो भवति सकारभकारौ विभक्तौ स्रजः स्रजयौ स्रजयः

च२

चं.सि.

२३

२३

सराभ्यां सराषु ओरौः ओकारस्योकारोभवतिपञ्चस गौः गावौ गावः ग्राम्यासि
ओकारस्यान्वत्स्यादमिशसिंपरे गाम् गावौ गाः स्मृतः शम्भुर्येनसस्मृतौः स्मर्त
वौ स्मृतावः स्मृतामित्यादि स्तौः स्तावः स्तोम्यामित्यादि इतिस्वरान्तापह्लिङ्गाः प्रापः
प्रादन्तादावन्तात्सेहोर्भवति गङ्गा औ प्रादन्तादावन्तान्परऔर्भवति गङ्गे गङ्गाः
थिरी प्रादन्तादावन्तान्परोथिरीर्भवति हेगङ्गे गङ्गाम् गङ्गे गङ्गाः दौसेरे प्रादन्तान्
वन्तस्यदौसोः परयोप्यन्वत्भवति गङ्गया जितांपट् प्रादन्तादावन्तान्परेषांउडेड.सिउ २३

सुडीनां यज्ञगमो भवति गङ्गायैः गङ्गायाः आम्ने यादन्तादावन्तात्परस्य देवमादे।
शो भवति गङ्गायाम् गङ्गायोः गङ्गास एवंप्रदामेधाङ्गीदयः ^{पाराशरा} अन्वार्थानां द्विस्ररा
एणं धौङ्गस्वः हेअम्ब हेअक् हेअल् शेषं गङ्गावत् पटोच्च यावन्तात्परसर्वादे
परस्य परः सुज्ञगमो भवति पूर्वस्याचायोऽकारः सर्वस्यैः सर्वस्याः २ सर्वासाम् स
र्वस्याम् शेषं गङ्गावत् एवं विश्वाद्ययावन्ताः जराजरसो जरेजरसः जराः रत्नादि
दिक्समासे वङ्गव्रीहौ सर्वा देवा सर्वकार्यम् दक्षिणपूर्वस्यै दक्षिणपूर्वीयै दक्षिण

चं.
२४

२५

एकीस्याः २ दक्षिणपूर्वस्याम् दक्षिणपूर्वायं पंचमत्तरपूर्वा चत्तरस्यैशात्ताये ज्ञात्ता।
ये इत्यर्थः अपुरीत्युक्तेर्नेहचत्तरायै नगर्यै द्वितीयस्य द्वितीयायै इत्यादि एवं तृती
या नासिकाया नसः नसा नेभ्यां नोभिरित्यादि पक्षे पंचसु च गंगावत् निशाया।
निस निशः निशा छशघराजादेः षः छर्कान्तस्पशकारान्तस्पघकारान्तस्पराज् यज्
मृज् सज् भृज् बृज् भ्राजादेश्च षकारो भवति धातोर्ऋसेपरेनाम्नश्चरसेपदान्ते च
घोः निडभ्यां निजिभिः निट्स निट्स निशासु केचित्तु धातोरेव घत्वमाहं नम

एतज्जायाः एत एतः एत
एतज्जायाः

२४

स्वसेनपाप्रमाणरति

ते रुसेजवा इतिजकारः निज्यां निज्याः चुत्तंनिचु निचस गोपाः सोमपावत्
बुद्धिः बुद्धी बुद्धयः बुद्धिश् शसिबुद्धीः बुद्ध्या बुद्ध्याम् स्त्रियां वर्तमानाभ्यामिका
रोकाराभ्यां परेषां डि.तां वचनानां वा जगमो भवति बुद्धौ बुद्धये बुद्ध्याः बुद्धेः स्त्रियां
योः बुद्ध्यां प्रजगमाभावे ग्रामोप्यभावः बुद्धौ एवंमतिभूतिरुच्चादयः धेनुरज्जाद।
योप्येवंक्षेयाः विचतरोः स्त्रियां तिस्वत्तस्वत् स्त्रियां वर्तमानयोस्त्रिचतुः शब्दयोः
स्त्रिस्वत्तस्वत्तत्तेनावादेशौ भवतौ विभक्तौ रक्कारश्च क्कारवत्तत्तोरारुकारान

225

२५

यत्तिहो देवत्तिसत्त्वाय दे २ द्वाभ्यां ३ द्वाभ्याः हसेपः सेहोपः नदी नद्यो नयः हेनदि
नदी नद्यो॥ नदीः डितामद् नद्ये नद्या नदीनां नद्यां एवं वाह्यणी सखीकुमारीगौर्या
दयः लक्ष्मीः घनीवंतत्वात्तसेहोपः द्योद्भुतः हेलक्ष्मी शेषं नदीवत् एवमवीर्तः
त्रीतरीप्रभृतयः देवंत्वात्सेहोपः स्त्री स्त्रीभुवोः स्त्रीशद्वस्पम्भूशद्वस्पचेयवोभवतः
स्पदोस्वरेपरे स्त्रियो स्त्रियः हेस्त्रि वाग्नासि अमिशसिचपरेस्त्रीशद्वस्पवाइयभव
ति स्त्रियं स्त्री स्त्रियो स्त्रियः स्त्रीः स्त्रिया स्त्रिये स्त्रियोः स्त्रीणां स्त्रियां स्त्रियि स्त्रियोः॥

चं.
२६
२६

स्त्रीषु स्त्रीमनिकान्नोऽतिस्त्रिः अतिस्त्रियो यडौनभावौत्तनुद्धिः सर्वस्यैः पुंसिवाधने क्ली
वेनुमाचस्त्रीशहमेपिन्पव धार्येतां अति स्त्रयः हेअतिस्त्रे हेअतिस्त्रियो हेअतिस्त्रयः
अतिस्त्रियं अतिस्त्रिम अतिस्त्रियो अतिस्त्रियः अतिस्त्रीन् अतिस्त्रिणा अतिस्त्रये अतिस्त्रेः २
अतिस्त्रियोः अतिस्त्रिणाम् अतिस्त्रेः अतिस्त्रियोः अतिस्त्रिषु डोस्त्रेकारेचनित्यं स्याद
म् शसौस्त्रविभाषः यारयादेशस्तनान्पत्रस्त्रियाः पुंसुप्सर्जने क्लीवेत्तनम् अति।
स्त्रि अतिस्त्रिणी अतिस्त्रीणि अतिस्त्रिणा अतिस्त्रये अतिस्त्रिणे अतिस्त्रिणां अतिस्त्रेः २६

अतिस्त्रियोः अतिस्त्रिणोः अतिस्त्रिणोः अतिस्त्रिणम् अतिस्त्री अतिस्त्रिणि स्त्रियां न प्रा
येण प्रवत् स्त्रियं अतिक्रांता अतिस्त्रिः शस्त्रिन्वा नः पुंसः अतिननत्वं अतिस्त्रीः
अतिस्त्रियाः ३३ अतिस्त्रिये अतिस्त्रिये अतिस्त्रियाः अतिस्त्रेः २ अतिस्त्रीणां अति
स्त्रियां अतिस्त्री अनीवेन न्यात्र सेहोपः श्रीः श्रियो श्रियः वयुवः स्त्रियां वने मानादि
युवन्तात् डि.नामृडागमोभवति स्त्रीविना श्रियै श्रिये श्रियः श्रियाः २ युवन्तादामो
नुद्वा स्त्रियास्तु नित्यम् श्रीणां श्रियां श्रियि श्रियाम् एव न्योही प्रभृतयः प्रयीश

एव न्योही प्रभृतयः

सि. चं.

२७

२७

दृसलदमीवद्रूपम् केषांचिन्मतेन पुंवत् प्रहृष्टाधीरिति विग्रहेन लक्ष्मीर्वै ^{वै} अमिश
सिचप्रधं प्रधः सुष्टुधीर्यसा सुष्टुधायतिविति विग्रहे ^न सुष्टुधीः श्रीवत् केषांचिन्मतेन पुं
वत् सुष्टुधीरिति विग्रहेन श्रीवदेव नामाणि पुंवत् एव उ. खलसाहस्यः नृणां रैपः न
कारान्नाहकारान्नादान्नात्ताच्चस्त्रियामीष्यन्भवति कोष्ठी कोष्ठौ कोष्ठः वधूज
म्वादयो वत् पुनर्भूः सौवा पुनर्भौ हे पुनर्भु पुनर्भूणम् पुनर्भ्वाम् मेक्यां पुनर्भवा
या स्त्री वर्षाभू दंडेरे पुं मानिजियादवः हे वर्षाभूः वर्षाभौ वर्षाभ्वः स्वयंभूः पुम्ब २७

न नकारान्तसंख्यायाः स्वसृजिस् चतस्र ननन्दडहितयात्तमात्तभ्यश्चनेवायौमा
तापितवत् स्वसाकर्तवत् शसिमातृः स्वसृः रांपुम्बत् गौः पुम्बत् नौगैलोवत् इति।
स्वरान्तास्त्रीलिङ्गाः अतोम अकारान्तान्नपुंसकलिङ्गात्परयोः स्पर्शोरम्भवति कुलम्
ईमौ नपुंसकलिङ्गात्परजोऽकारमापद्यते कुले जशसोः शिः नपुंसलिङ्गात्परयोः ज
शसोः शिर्भवति नमयमः नपुंसकस्यनुमागमोभवति शौपरे यमप्रत्याहारोत्त
स्यतनभवतिमिदंत्वात्स्वरान्तरोवक्त्रव्यः नोपधायाः नोनस्पोपधायादीर्घोभवति

सि.चं०

२८

२४

शौचपंचस्वयिषु नामिचरतिचनकुलानि हेकुल शेषदेववत् एवंमूलफलादयः अ
न्यादेः अन्यादेर्लीवात्परयोस्त्वमोस्त्वभवति शकारः शित्कार्यार्थः अन्यत् वावसाने
अवसानेवर्त्तमानानां रुसानां जवाम्भवंति चपावा अन्यद् अन्ये अन्यानि अन्यादेर्धे
होपेन हेअन्यत् हेअन्यद् अन्यतरत् रतरत् कतमत् एकतरत्स्यत्तुन एकतरम्
शेषसर्ववत् सेरमादेशे सन्निपातपरिभाषयानजरस् अजरम् अजरसी अजरे अ
जराणि न्सम्महत्तोद्यौदीर्घः शौच न्सन्तस्याप्रशस्त्वमहच्छद्वस्यचदीर्घोभवति।

२८

न्या
पथस्ति युशोच अजरांसि अमिल्लकोपवादमभावंवाधिपरत्तणीनाम् प्रधि प्रा
न्निपातपरिभाषयान कुलक् अजरस् अजरम् अजरसी अजरे ३ हेमघो एवंमा
राणि शेषंस्वन् हृदयोदकास्यमांसानां हृद् उदन् आसन् संसे हृदि प्रिय
दये हृदयानि हृदयम् हृदये हृदयानि हृदिहृदा हृद्भ्याम् हृद्भिः उदकम् ।
उदके उदकानि उदानि उद्ग उद्ग्रा आसानि आस्त्रा आसभ्यां मांसि मांसो मा
न्यामित्यादि नपुंसकसङ्गसः श्रीपंकुलवन् नपुंसकात्समोर्लक् अस्थि घृ।

चं. सि.
२८

२९

एणं नपुंसके घोवागणः हेअस्मि हेअस्मि नामिनः स्वरे नामन्त्यनपुंसकस्यनुमागमो
भवति स्यादौ स्वरोदौ अस्मिनि अस्मीनि अच्चास्यां सशदौ अस्यादीनां नुमागमो भ
वति इकारस्य चाकारः दादौ स्वरे अहोपः स्वरेऽन्वयुक्ताच्च दादौ अस्मा अस्मै अम्भुः
अस्मोः अहो वेद्यो अस्मि अस्मिनि एवं दधि शब्दोति शब्दाः तद्वत्पणीयकतः
यास्मा अतिदंष्ट्रा वारिवारिणी वारीणी अमिनुद् वारीणाम् यामजरसी अजरे अ
दादुक्तं नपुंसकं प्रवृत्तिनिमित्तैको यडुक्तं पुंसं नाम्यन्तं नपुंसकं सचदीर्घो भवति।

भवति ग्रामण ग्रामणिना ग्रामणे ग्रामणिने ग्रामणाम् ग्रामणीनाम् प्रधि प्रा
ध्या प्रधिना सुधिया सुधिना रत्नादिमधु मधुना मधुने हेमधु हेमधौ एवंमा
न्वादयः सानु सानुनी सानूनी स्नानि सानुना स्नाना प्रियकोष्ठ प्रिकोष्ठनी प्रियको
ष्ठनि प्रियकोष्ठा प्रियकोष्ठना प्रियकोष्ठे प्रियकोष्ठवे प्रियकोष्ठने प्रियकोष्ठः प्रिय
कोष्ठौ प्रियकोष्ठनः रत्नादि सलसल्वा सलना एवं खलयालयः धातु धातूणि ।
धातूणि हेधातु हेधानः धात्रा धातृणा एवं ज्ञातृकर्त्रीदयः ह्रस्वादेशो सन्धत्

सं. चै.

३०

३२

राणामिकारौवक्तव्यो अतिरि अतिरिण अतिरिणे अतिराम्पाम् अतिराम्पः अतिरीण
म् अतिरास प्रघु प्रघुना प्रघुने इत्यादि इतिस्वरान्तानपुंसकलिङ्गाः अनुडहश्च अ।
नुडहः शौपञ्चसचागमोभवतीकारेनर्देषित्वा सावनुडहः अतुडहः सौनुम् संयो
न्तस्यलोपाः स्यादौरसेपदानेचसमिन्नस्यरान्न अनङ्गान् अनङ्गाहौ अनङ्गाहः थावम्
चतुरनुडहोर्धावमागमोभवति हेअनङ्गन् वसोरसे वससंसुधं^{अस}चनुडहोर्धादत्वेभ
तिरसेपदानेच अनङ्ङा अनङ्ङस् दादेर्घः आद्योच्चारणे दादेर्धातोर्हकारस्य

३०

चत्वंभवतिधातोर्जसेपनाम्नश्चरसेपदान्नेच आदिजवानांरुमान्त्स्रजमाःसधोः
धातोर्जमांन्त्स्यावयस्यादौवर्त्तमानांजवानांरुमाभवन्तिसकारेधशहेचभकारे
परेपदान्नेचप्रकृ प्रग डहौ अग्यां अत्त अवयवस्यकिम् गर्दभमाचष्टेगर्दभय
ति गर्दभ्य होटः हकारस्पटत्वंभवतिधातार्जसेपरेनाम्नश्चरसेपदान्नेच लिट्
लिट् लिहौ लिम्पाम् लिङ्गिः लिट्सु लिट्सु डहोदेर्वा डह स्रहस्वहस्त्रिहां
चत्वंवाभवतिनाभावः श्यं श्मौ श्मान् अनटौसौःइदमोऽनादिशोभवन्तिटौसौः घने

न स्याः सकारिभकारेचपरेइदमोःकारोभवति कृत्स्नस्य ग्राम्यां भिस भिस इदमद
 शोर्मिसभिसेवभवतिननुभकासाकारः पभिः अस्मै अस्मात् अस्यां अस्मिन् अ
 नयोः एषु इदमोतदोरन्वादेशेद्वितीयादौ स्तेनवक्तव्याः एतं एनौ एनान् एनेन
 एनयोः एतयोः किंचित्कार्यविधानमुयाज्जस्य कार्योत्तरं विधातुं पुनरुपादानमन्वादि
 शः यथा अनेन व्याकरणमधीतमेनं च्छेदो ध्यायय नोपध्यायानां नो लोपराधौ
 राजा राजानौ राजानः हेराजन् राजानं राजानौ जजोर्ज्ञः रजः रज्ञाः राजम्भ्यां न

स्यलोपाणेनविभक्तिकार्ये राजभिः राजनि॥राज्ञिराजस एवंचृषादयः यज्वनः आ
त्मनः आत्मना प्रतिदिवा प्रतिदिवानौ अलोपेकृतेद्योविहसे धातो रिदुतो दीर्घोभ
वतिरेफवकारयोर्हसपरयोः पदांतेच प्रतिदीव्रः प्रतिदीव्रा आदेः आदेर्वउत्वंप्रा
प्नोतिशसादौस्वरेर्पीकारे शुनः शुना यभ्यो पूनः पूना युवभ्यो मद्यवा मद्यवा
नौ मद्योनः मद्योना अर्चणस्त्रसावनजः नज्जारहितस्पावनेतस्पत्तत्तोनादे
शःस्पानत्तसौ व्रित्तोनुम् उकारानुवंधस्पङ्गकारानुवंधस्पद्यनुमागमोभवति

चं.पु.
३२
३२

पुंसिपंचसु अर्वा अर्वेतौ अर्वेत्तः अर्वेत्तम् अर्वेन्नो अर्वतः अर्वता अर्वेज्याम् अनमः
किम् अनर्वाणो असौ किम् अर्वा उत्तोत्पंचसु पाथिन् मथिन् ऋमुत्तिन् शदानामि
कारस्पकारादेशो भवति पुंसिपंचसु शौच योनः पाथिमयोऽस्य स्पनुदस्यात्पुंसि।
पंचसु शौच आसौ पाथिमथि ऋमुत्तोत्तेरात्वं भवति सौ पंध्याः पंध्यानौ पंध्यानः हे
पंध्याः पंध्यानम् पंध्यानौ पंध्यांटेः पाथिमथि ऋमुत्तोत्तेर्लोपो भवति शसादौ स्व
रर्ह्योकारे च पंध्याः पंध्या पाथिषु एवं मंध्याः ऋमुत्ताः स्त्रियां नानत्वादीषु सप ३२

समर्थी

यौ अनमुक्षोः ह्रीवे सुपथिवनम् धौनपुंसकानां तस्य लोपो वा हे सुपथिन् ।
हे सुपथि सुपथी सुपथ्यानि **इनां शौभौ** इनुहन् पूषन् अर्यमन् उत्पेर्धौ ।
सौचाथौ परे उपधाया दीर्घानां त्रदंती हे दंतिन् दंतिनौ एवं मुशलिन् हलि
न् पशस्विन् वाग्मिन् प्रभृतयः वृत्रहा वृत्रहणौ हनोचे हंतेर्हकारस्य चत्वे
भवति नकारेऽणिचिचपरे च संयोगेण च न वृत्रघ्नः वृत्रहभ्याम् एवं पूषन् ।
अर्यमन् संत्पाशद्वाः पंचन् प्रभृतयो वहुवचनानां सिषुसूपाः जशशौ ।

चं.पु.

३३

३३

लृक् षकारनकारान्तसंख्यायाः परयोर्जेशसोर्लृग्भवति पंच १ पंचभिः स्तः
षकारनकारान्तसंख्यायाः परस्यामोनुज्ञागमोभवति पंचानाम् परमपंचानाम्
गौरान्तेनलृक् नृटौ प्रियपंचा प्रियपंचानौ प्रियपंचानः प्रियपंचानम् प्रिय
पञ्चः एवंसप्तन् नवन्दशन् प्रभृतयः अष्टनोडौ वा अष्टनशतान्परयोर्जेश
सोर्वाडौ अष्टौ अष्ट अष्टौ अष्ट वास अष्टनः सकारमकारादिषु विभक्तिषु वा
त्वम् अष्टभिः अष्टाभिः अष्टम्पः अष्टाम्पः अष्टम्पः अष्टाम्पाः अष्टानाम् अष्टसु

३३

अष्टासु प्राधान्येपरमाष्टौ प्रियाष्टा प्रियाष्टानौ प्रियाष्टानः प्रियाष्टः प्रियाष्टा प्रि।
याष्टाभ्याम् प्रियाष्टो रजनवत्सर्वहाहावच्चापरहसेसगण सगणौ सगणः
सगणर ससगणर सगणरसगणरसमुजन भुह उद्यौ भुज्याम् भुत्स रा
कुराग राद्यौराद्यः राभ्याम् राहसकं कुप् सक कुव सक कुभौसक कुब्ध्याम्
सक कप् यजेः पंचसुनम् नसमासेरतिच दिशाम दिशदृश स्पश दधष् ।
अन्विज कुंचयं जसज् प्रंन् उल्लिहां कुन्वंभवति स्वाद्यौरसेपदांतेच ५३ ५

चं. ४.
३४

34

ज्यौ युञ्जः सञ्जः युजः समासेत्त सयुक् चोङ्कः चवर्गस्पकवर्गो भवति धातोर्गं सेपरेना
मञ्चरसेपदं ते च समाधर्ष्यस्य युजेः नुम नयक् खन खज्जौ खञ्जः खन्माम् खन्सु च
शषराजोदंष्टः सम्माङ् सम्माट् सम्माजौ देवेट् देवेड् देवेजौ परिमट् परिमजौ वि
श्वसट् विश्वसजौ विश्वस्यैवसराटो दीर्घः विश्वावसुः विश्वाराट् विश्वराजौ विश्वरा
जम्भाम् विश्वाराट्सु विश्वाराट्सु स्कोराद्यौ च संयोगाद्योः सकारककारयोर्लीपो
भवति धातोर्गं सेपरेनामञ्चरसेपदं ते च भट् भुट् भुजौ भट्सु भुट्सु चस्पस। ३४

चेनिमित्राभावात् प्राससन्नेस्काराद्योच्च दृद् दृत् दृष्टौ विभ्राद् विभ्राड्म्योम् कृ
 त्विक् कृत्विजौ कृत्विक् उर्क् ऊर्ग ऊर्जौ ऊर्त्त नः न्यदादेस्सस्सत्त्वंभवतिसौ
 परे स्सःत्तो न्येसः तौते प्राधान्येपरमसः संज्ञायांगैणत्वेचात्त्वसत्त्वेन तद् न्य।
 दौ अत्तिन्यद् अत्तिन्यत् अत्तिन्यदौ यः यौये एषः एतौ एते एतैम् एतौ एतान् ।
 अन्वादेशे एनम् एतान् एनेन एनयोः अग्निमद् अग्निमथौ अग्निमदभ्याम्
 अग्निमन्त्सु प्रत्यञ्चतीति क्विपि कृते नो लोपः धातोर्हसान्नस्योपधाभूतस्यन।

चं.पू.

३५

३५

कारस्पलोपोभवति द्वितीये पूजार्थाच्चतेर्ननिरूपपदान् कुञ्चेः क्षिपिन कुञ्-
कुञ्चौ कुञ् खष कुञ् षञ्चैः पुंसिपंचसुनुम् दिशाम् प्रत्यङ् प्रत्यञ्चौ प्रत्यञ्चः
प्रत्यञ्चम् प्रत्यञ्चौ अंचे दीर्घञ्चनलोपिनोच्चतेरकारस्पलोपः पूर्वस्यचदी
घैः शसादौस्वरेतद्वितयस्वरयोरीपीकारेव प्रतीचः प्रतीचा प्रत्यगभ्याम्
प्रत्यक्ष नियंङ् निर्यञ्चौ निरञ्चादयः पूजार्थेन निरञ्चादयोनिपात्यंते शसा
दौस्वरेतद्वितयस्वरयोरीपीकारेव निरञ्चाः निरञ्चानिर्यगभ्याम् नियंक्ष उदङ्

३५

उदञ्चौ उदीचः उदीचा उदाभ्याम् उदत्त पितरमञ्चतीति पित्रङ् पित्रञ्चौ ऋजो।
 दीर्घौ न पितृचः पितृचा पितृभ्याम् पित्रत्त सधाङ् सधीचः सम्पङ् समीचः स
 मीचा प्राङ् प्राञ्चौ प्राचः सजायांत् प्रत्यञ्चः प्रत्यंचा प्रत्यङ्भ्याम् प्रत्यङ्त्त प्र
 त्यङ्त्तुषु प्रत्यङ्त्तुषु उदञ्चा उदञ्चाम् निर्यञ्चः निर्यञ्चा निर्यङ्भ्यां पित्रञ्चः पि
 त्रञ्चाम् सम्पञ्चः सम्पञ्चा सधाञ्चः प्राञ्चः असमञ्च तीति असमपङ् असम
 ईचः असमपभ्याम् अदसपङ् अदसङ् सहादेः सादिहत्तने अदशत्तस्य असु।

चं.सि.
पृ. ३६

36

सुरादेशः पुनः अद सुरादेशः पुनः अद डिशः राजायान्तु यममुयञ् अमुमु।
यञ्चः अमुमुयञ्चा अमुमुयङ्गाम् अदमुपञ्चः अदप्रञ्चः मरुत मरुङ्गाम् विनो
नुम न्सम्महतो धौ दीर्घः शौचमहान् महान्तौ महान्तः हेमहन हिरुक्ता नां जता
दीनां शतर्त्तमनशौवा ददत् ददौ एवं जक्षत् जायत् दमिद्रत् चकासत् शास
त् प्रभुतयः अत्वसोः सौ अत्वं तस्या धात्वसं तस्य चोपधाया दीर्घो भवति सावधौ
भवान् भवन्तौ हेमवन् चंडामाः चंडमसौ अथात्वसं तस्य किंपिडं ग्रसते पिडा ३६

ग्रः चीवराणिवस्तेऽसौ चीवरवः चीवरवसौ शत्रंतस्पत्तुप्रत्तंतस्पभावान्नदीर्घः
भवन भवंतौ पवन पवंतौ दीयन् थीमान् हेथीमन् थीमन्तौ मच्चवान् म
द्यवंतौ मद्यवज्झा गप् गव् गव्यां जाहक् ताह्शौ जाहल्ल एवंयाह्गादयः
नशोः कोवापदांतेस्सादौ जसेच नक् नग नट् नड् नशौ नग्ग्यां नज्झा नल्ल न
इस्स नट्त्स विट् विट् विशेषेस्सक् स्पग् स्पशौ चत्तस्पक् उदकहर्त्तस्स नकुत्तं
उदकस्पट् दधक् दधग् दध्शौ दधघः दध्ल रत्तमट् रत्तमघौ रत्तमु।

चं. ४.
३७

इं। रत्नमदन्स रत्नमदन्स षष्पशद्वेनित्यं वहुवचनानास्त्रिषुसूत्रपः नरशंसोर्लोक
षट् षट् षड्विः षड्विः ह्रः उकारोणोभवति नाभिपरे षसां षट् षट्स परमष
सां गौणत्वेन प्रियषट् प्रियषयौ प्रियषषः प्रियषषां दोषां दोषोदीनांरोभव
तिरसेपदांतेच दोःदोषौ शसादौवा दोषन् सः षकारणकारसंयोगेस्मत्तत्पदा
रम्भवति दोलः दोषः दोर्भां दोषभां दोर्भिः दोषभिरिन्मादि विसर्गानुम् स्या
निकानुस्वारव्यवधानेपिक्विलान्तरस्ससस्पषः दोषु दोष्यु दोषसु योर्विहसे ।

स २

३७

पिपठीः पिपठिषौ स्कीराद्यौ च तट् तड् तटौ तट्स तड्स गो रट् गो रड् गो
 रटौ तत्तरटोः संयोगांतस्य लोपः इत्येके तक् तग् तक्ष गो रक् गो रग् क।
 लोपोक्तमसिद्धम् पिपक् पिपग् पिपटौ पिपक्षः एवं विवक् विवग् दिथ।
 क् दिथग् दिथटौ सपीः सपिषौ सपिषः सपीषु सपीषु एवं सन्तः सनषौ
 सन्तर्भ्पी विद्वान् विद्वंसौ विद्वंसः हेविद्वन् विद्वसं विद्वसौ वसोर्वडः व
 सोर्वकारस्य उकारः स्यात् शसौ दौ स्वरे न द्वितयस्य समतप्ती पोकारे च विडयः ।

विडुषा विद्वद्भ्यां विद्वत्सु सेदिवान् वस्योत्तेरुभावाः सेडुषः सेदिवद्भ्यां उषिवान्
उषुषः उषिवद्भ्यां उषिवत्सु शुश्रुवान् नधातोः विकरणस्य नोर्धातोः रिवर्णेवा
णीयोऽपि यतो भवतः स्वरेपरे शुश्रुवुषः शुश्रुवद्भ्यां अप्सहच्छद्साहचर्यादथा
तोर्त्सगृह्यते तेननेह सहिन सहिंसौ सहिन्मां सहिन्सु धत् धसौ एवं सन्
पुंसोऽसृज्जादेशः पुंसिपंचसु शौचप्रमान् उकारोऽन्यादेशार्थः हेप्रमन् पुंसः पुंभ्या
पुंस वेधाः वेधसौ हेवेधः वेधोभ्यां उशनसां उशनसु प्ररुदंशसु अनेहंसांसेरु ३८

येर्जभवति उशता उशनसौ उसनसोवति धीनांतता अदंतता वावाच्या संवोधने
 नूशनसस्त्रिपंसांतंनथातमथाप्यदंतंमाध्यंदिनेर्वष्टिगुणंविगंतेनपुंसकव्या
 द्रुपदांवरिष्ठः हेउशनन हेउशन हेउशनः उशनोभ्यां उशनःस उशनस्स
 सौसः अदसोदस्पसःसौ सेरौ अदसःसेरौभवति असौदस्पसःमा अदसोमात्प
 रस्पउउच्चभवति अमृजसी एरीवहुत्वे अदसएकारर्भभवति वहुत्विसति अमी
 अमं अमून अमना असूम्पां अमीभिः अमृषो अमृभ्यां अमीभ्यःअमुष्यान् ।

चं.स.

३६

३९

अमुष्य अमुयोः अमीषां अमुष्मिन् अमुयोः अमीषु इति हसंताः पुल्लिङ्गाः न हो-
यः न हो हस्यो भवति धातोर्लसे परे नाम्नश्चरसे पदान्ते च उपानत् उपानद् उपा-
हौ उपानहः उपानद्वां उल्लिक् उल्लिग् उल्लिक्ते उल्लिग्म्यां द्यौः द्युम्पां द्युषु गीः
गीरौ गीरः गीर्षु एवं परधरादयः चतस्रः प्रियचत्वारः प्रियचत्वारौ प्रियचत्वारः
हे प्रियचत्वाः इयं स्त्रियां इदमः स्त्रिया मिदं सौ इयं इमे इमाः इमां अनया आम्पां।
असौ अस्याः अनयोः आसां अस्यां आस अन्वादेशे एनां एने एनाः एनया एनयोः

३६

स्रक् स्रजौ स्रग्भां स्रक्त स्रमिन् स्रमिद् स्रमिथौ स्रमिज्ञां स्रान्तेत्याः एवंतेदादा
 यः वाक् वाचौ वाग्भां वाक्त्वा कक् कक्व ककुभौ ककुव्भां ककुप्त्वा क्त्वा क्त्वगे क्त्वा
 चौ क्त्वत् स्रक् स्रचौ स्रप्शहेनित्पंवह वचनान्तः आपः भिदपां अपादीनां द
 त्वंभवति भादौ विभक्तौ अद्भिः अद्भिः अपां अपसादिकृदिशौ दिग्भां दिक्त्वा दिक्
 त्विङ्त्विषौ दक् दशौ सदज्यते रतिसज्जः सज्जषौ सज्जम्भां सज्जःषु सज्जस्य
 आशीः आशीषौ आशीम्भां आशीःषु असौ असू असूः असुया असूम्भां असा

चं. ५.

४.

५०

येः अमुष्याः अमुयोः अमुष्यां अमूषु इति हसंताः स्त्रीलिंगाः स्वनडुन् स्वनडु
ही स्वनडुंहि पुनस्तद्धन् शेषं पुंवन् वाः वारी वारि पुनस्तद्धन् वार्म्या वार्यु उस्मे
विमलद्यु विमलदिवी विमलदिवि किमकेकानिरुदं रमे रमानि अन्वादेशे ए
नन् एने एनानि ब्रह्म ब्रह्मणी ब्रह्माणि हेब्रह्मन् हेब्रह्म अहः अहन् शहस्य
सोभवति रसे पदोते च अहः अह्नी अहनी अहानि अह्ना अहोभ्यां कर्म कर्मा
णी कर्मोणि एवं वर्मन् वर्मन् धर्मन् दंडि दंडिनी दंडी निस्त्रयि त्रयिणी स्त्र ४.

गङ्गाणि वाग्मि वाग्मिनी वाग्मिनि बहुचत्र बहु चत्रघ्नी बहुचत्रहणी बहुचत्रा-
हाणि बहुयूष बहुयूषाणि बहुसली बहुसृषाणि बहुर्यम बहुर्यमाणा दा-
हुर्यमाणि बहुर्यमाणे असक् असंजि शसादौवा असन् असानि अस्ना अस
भ्यां ऊर्क् ऊर्ग ऊर्जी ऊर्जि बहूर्जो नुम् प्रतिषेधः अंत्यान्पूर्वोवानुम् बहूर्जि
बहूर्जि न्यद् न्यत् न्ये न्यानि नत् नद् नेनानि यत्तयेयानि एतत् एते एनानि ।
अन्वादेशः एनत् एने एनानि वेभिन् वेभिदी वेभिदि सयडं त्सयणौ नुम् चेच्चि

चं. ५.
४१

५१

न चेच्छिदीचेच्छिदि गवा कृशदस्य तपाणिह्रीवेर्चागतिभेदनः असंयगागमालोपे
नवाधिकशतंमनं १ स्पमसुप्तनवषट्मादौषट्केस्पस्त्रीणिजशमोः चत्वारिंशे
षट्शहपाणीति विभावय गवाक् गवाग् गोश्चक् गोश्चग् गोक् गोग् ॥ ॥ ॥
गवाङ् गोश्चङ् गोङ् गोची गवांची गोश्चंची गोंची गवांचि गोश्चंचि गोंचि ओं
वेर्दीर्घञ् इत्यनेनादौप्रकारस्यलोपः पुनप्रपरस्यप्रचृत्तिर्नास्ति तिर्यक् तिरश्ची
तिर्यंचि तिर्यङ् तिर्यंची तिर्यंचि यकृत् यकृती यकृन्ति यकानि यक्तायकृताय ४१

कृद्धां शकृन् शकृती शकृन्ती शकानि शक्रा शकम्भो शकृद्भा ददन् ददती द
दति ददंति एवं जाग्रसादयः वादीयेऽशतः अवर्णन्तासरस्वशतवर्तमाकारे
ईषिच परेतुदंती तुदती तुदंति भात भाती भांती भांति अप्ययोरान्नित्यं अप्य
त्ययप्रत्ययसंबन्धिनो वर्णन्तात्परस्वशतवर्तमन्ति त्यमीकारे ईषिच पचन्
पचद् पचंती पचंति दीव्यन् दीव्यंती दीव्यंति स्वपत्यवस्वपी स्वपि दीर्घानेत्वे
केऽपि स्वया भिदयां स्वद्भा जगती जगती जगंति महन् महती महंति धनुः

चं.प्र.

४२

१२

यनुषीन्धर्षस्पर्शौ दीर्घाः यन्ध्वि हविः हविषी हवीषि पयः पयसी पयांसि तेजः
तेजसी तेजांसि वचः पिपत्तीः पिपटिषी सयङ्गं तशौ नम्र पिपटिषि सपम् सपुंसी
उ सैमांसि अदः अमू अमूनि इति हसां तानपुंसकलिङ्गाः ॥३॥ त्वमहंसिना सिसहि
तयोर्युष्मदस्मदोस्त्वमहमिन्पेतावादेशौ भवतः त्वं अहं युवावौ द्विवचने द्वार्थवा
चिनोर्युष्मदस्मदोर्मुवावादेशौ भवतः विभक्तौ आमौ युष्मदस्मद्भ्यां परौ भ्याम्
भवति युवां आवां सूर्यं वयं जसा जसा सहितयोर्युष्मदस्मदोर्युयं वयं रयेतावादे ४२

शौभवतः पूयं वयं त्वन्मादेकत्वे युष्मदस्मदोस्तन्मदौभवतः एकत्वेगम्यमा
नेग्राम्मौ युष्मदस्मदोष्टेरत्वंभवतिप्रमिसकारेभिसचपरेत्वां मां युवां आवां
न्यदादेष्टेरत्वेकृते शसीति दीर्घांशोनेवक्तवः युष्मान् अस्मान् त्वन्मादादेशेकृ
ते एताज्ज्योः युष्मदस्मदोष्टेरत्वंभवतिताज्ज्योः त्वयामयायवाभ्यां युष्माभिः अस्मा
भिः त्वभ्यामह्यं उया उया सहितयो युष्मदस्मदोस्तम्भंमह्यमेतौभवतः त्वभ्यां
मह्यं म्यसशभ्याम् युष्मदस्मद्भ्यां परोम्यसशभ्याम्भवतिशकारोमकारादित्व

चं.सः
४३

५३

आरुत्पर्यः तेनात्वेत्तेन युष्मभ्यं अस्मभ्यं उस्मिभ्योः शतः उ.सि साहर्चोत्पंचम्पा
भ्यसृगृह्यते त्वत्तमत् प्रवाभ्यां आवाभ्यां युष्मत् अस्मत् तवममउ.सा उ.सा
सहितयोयुष्मदस्मदोस्तवममौ भवतः तव मम युवयोः आवयोः तुजामः सा।
माकं युष्मदस्मद्भ्यां परः साम् आकं भवति युष्माकं अस्माकं त्वयिमयि युवा
योः आवयोः युस्मासु अस्मासु समस्यमाने द्वौ कत्ववाचिनी युष्मदस्मदीसमा
सार्थो न्यसंख्येयुवावौ त्वन्मदावपि । सिजसिडे उ.स्त परतः आदिशाः स्युः ४३

सदेव ते त्वाहौ स्य वयो नम्य महौ नममावपि २ एते परत्वाथ ते युवावौ चि
षये स्वके त्वन्मदावपि वा धंते पूर्ववद्विषये स्वके ३ ह्येकसंख्यः समासार्थो
बह्वर्थे युष्मादस्मदीतयो रद्देवकार्यत्वात् युवावौ त्वन्मदी न च ४ त्वां मां।
-वाति क्रांत इति विग्रहे अतिन् अत्यहं गो एतेऽपि युष्मादस्मादोऽन्यदाद्यन्ते
भवन्ति अतिन्वां अतिमां अतिसूयं अतिवयं अतिन्वां अतिमां अतिन्वां अ
तिमां अतिन्वान् अतिमान् अतिन्वया अतिमया अतिन्वाभ्यां अतिमाभ्यां अ

तित्वाभिः प्रतिमाभिः अतित्वम् अतिमहं अतित्वाभ्यां अतिमाभ्यां अति।
त्वम् अतिमम् अतित्वम् अतिमम् अतित्वाभ्यां अतिमाभ्यां अतित्वम् अति
मन् अतिमव अतिमम अतिमयोः अतिमयोः अतित्वाकं अतिमाकं अतित्व
यि अतिमयि अतित्वयोः अतिमयोः अतित्वासु अतिमासु युवां अवांवा अतिकं
नश्नितिविशेहे सिजसजे उ.स्सपरतः प्रावन् अन्यत्रयुवावौ अतित्वं अत्यहं अति।
युवां अत्यावां अतियुयं अतिवयं अतियुवां अत्यावाम् अतियुवान् अत्यावा। ४४

न् अनियुवया अन्पावया अनियुवाभ्यां अन्तिआवाभ्यां अनियुवाभिः अन्तिआवाभिः
 अन्तिनभ्यं अन्तिमहं अनियुवाभ्यां अन्तिआवाभ्यां अनियुवभ्यं अन्तिअवभ्यं अन्ति।
 सुवन् अन्पावन् अन्तिनव अन्तिमम् अनियुवयोः अन्तिआवयोः अनियुवाकं अन्पा
 वाकं अनियुवयि अन्पावपि अनियुवास अन्पावास युष्मानस्मान्वाऽतिज्जानति इ
 निविग्रहेसिजसेऽऽस्स प्राग्वन् अन्तिचं अन्त्यहं अनियुष्मां अन्त्यस्मां अन्त्यस्मान् आ
 युष्मया अन्त्यस्मया इत्यादि युष्मदस्मदोः षष्ठीचतुर्थीद्वितीयाभिरुमेवंनौवस्म

अनियुष्मान्

चं.श.
४५

५५

सौ पुष्पदेस्मदोः षष्ठीचतुर्थीद्वितीयाभिः सहितयोर्यथासंख्येनाम्नीप्रादेशामवं
ति तत्रैकवचनेन सह ते मे द्विवचनेन सह वानौ वद्ववचनेन सह वस्त्रसौ त्वामामा ।
समासहितयोर्युष्मदस्मदोस्त्वामापतौभवतः श्रीशस्त्वावत्तुमापीहदत्ताते मेपिश
मेसः स्वामीते मेपि सह रिः पानुवामपिनौ विभुः १ सुखं वान्नौ ददात्तीशः पतिर्वीम
पिनौ हारः सोऽबाह्वोनः शिवेवो नो दद्यान्सेव्योत्रवः सनः एकवाक्ये पुष्पदस्मदो
रादेशः कर्तव्याः एकाख्यातं वाक्यं तेनेहनोदनं पचतवमविष्यति इह त्वभवत्ये

४५

वशालीनांतेडोदनंदास्पामि घनन्वादेशेवा अन्वादेशेनित्यं धातानेतववाभक्तौस्तिन
स्मैतेहरयेनमः नादौ वाक्पादौ पादादौ वर्तमानयोर्घुष्मदस्मदेनैतैः प्रादेशाभवंति ।
त्वंमां पात वेदैरशेषैः संवेद्योऽस्मान् कूलः सर्वदा वत् विशेष्य पूर्वसंवेद्यनेनर ।
पूर्वसंवेद्यनं ब्रह्मिन्त्वाऽन्यस्मात्संवेद्यनात्पर्योनैते देवास्मादि नृहरे विस्रोस्मान् र
त्सर्वदा विशेष्यपूर्वात्त हरेकृपात्तो नः पाहि संवेद्यनेनरपूर्वात्त सर्वदारदा देव
नः अन्वास्तस्य ज्ञानार्थं धातुभिर्योगेन चैते चेतसार्त्तसमीक्षते भक्तस्तव रूपं ध्यायति

चं.प्र.
४६

५६

चाक्षुषज्ञाने भक्तास्त्वापश्यन्ति चक्षुषा विश्रमानसृत्वात्प्रथमान्नातपरयोरन्वादिशे।
प्रेतेवा भक्तस्त्वमप्यंहन्ते न हस्तिं जायते समांतामेति वाचादिभिश्च चादिभिर
पियोगेनैते प्रादेशा भवंति आवयोर्युवयोश्चेशो हरिं मामेव रक्षत च वा ह ।
अह एव चादयः चादिर्निपातः च वा ह अह एव एवं नूनं शक्यं शक्यं यु
गपत् भूयस् न हं हंत विना नाना स्वस्ति अस्ति दोषा नक्तं मृषा मिथ्या मिथ
स अर्थ अर्थो अर्थो ह्यम् मयस् उच्चैस् नीचैस् शनैस् क्रयकृ कर्ते आरात्

४६

दिवा रात्रौ सायं चिरं मनाकु र्जेषन् जोषं तूष्णीं वहिस् अवस् समयान्तिकषा आ
हो वन् सामि सना सनन् सनात्तिरस् अन्तरा अन्तरेण सहसा अलं वषट् क
मा विहायसा प्रामिथो प्रायस् मुक्तस् साहं साकं समं नमस् हिरक् धिक् मा
माजः स्वरं अन्तरं प्राजन् पुनर् समन्तरं यावन् जावन् स्वाहा स्वाहा तथाहि खल
किलैवै सष्ट उष्ट सखं डः खं आ दह उपसर्गस्वरविभक्तिप्रतिपत्तिकाश्च अवदा
न् वदन्तं अहंयुः हेतौ अ आ ई ई उ ऊ ऋ ॠ ल लृ ए ऐ ओ औ पञ्चश्रुतं यथा ।

सि.घं.
पृ.
४७
५२

कथा तथा प्पाट् पाट् अङ्ग हे है भो अथि च विषु ओरे एकपदे डाक् मंदु माङ्ग उ
न युत्त घातस वीषट् श्रौषट् फट् तत्रादिर्विमक्तार्थे निपात्यते तस्मिन्निति अत्र तत्र
यत्र कुत्र सर्वत्र अत्र अन्यत्र क्व कुरुतेन प्रकारेण तथा यथा सर्वथा उभया
या अन्यथा कथं इमं तस्मादिति ततः एतस्मादितः यतः अस्मादिति इतः अतः स
र्वतः विश्वतः वहुतः उभयतः कुतः सार्वविभक्तिकस्तत्त्विके आदितः मध्यतः
अंततः पूर्वस्मिन्निति पुरतः पुरस्तात् अथः अयस्तात् उर्थे उपरि उपरिष्ठात् पर ४७

स्मिन्निति पेरण दक्षिणेन दक्षिण दक्षिणतः उत्तरतः दक्षिणस्यादिशि द्वे दक्षिणा
हि नदधी नकात्स्ययोर्वासात् राज्ञो यो नं राजसात् सर्वे भस्म भस्मसात् उरी
उरी उररी विस्तारंगीकारयोः सद्यदिति प्रात्यने समानेहि सद्यः अथना उदा
नी तस्मिन्कालेनदा यदा कदा सर्वदा एकदा अन्यदा सपदि साप्रतं संप्रतं ऊ
टति त्वां ग्राशु शीघ्रं प्रवेद्युः परेद्युः अन्येद्युः ऐषमः परन् परारि अपरेद्युः अ
न्यतरेद्युः उभयेद्युः तर्हि यहि कर्हि एतर्हि प्रादिरुपसर्गः प्र परा अप सम अनु ।

चं.सं.
४८

५४

अवनिरनिस डर डस अमि वि अयि सउत् नि। प्रति अति परि अपि उप आज अत् अंतर
आविर् प्राग्धातोः उपसर्गाः धातोः प्राक् प्रयोक्तव्याः तदव्ययम् चाव्यय संज्ञं भवति ।
त्वायं नं च त्वा कप् तुम् णम् डाधा चिशस् वत् कृत्तस् स आम् इत्याद्यन्तमव्ययसं
ज्ञं स्यात् अव्यायादिभक्तौर्लक्ष नत्तशनिर्देशे सदृशं त्रिषु लिंगेषु सर्वासु च विभक्तिषु च
चर चनेषु सर्वेषु यन्त्रवेति तदव्ययम् । वहिभायुरिरहोपमवाणोरुपसर्गयोः प्रापंचैव ।
सान्तानां यथावा दानिशादिशा २ अवगाहः गवाहः अपिधानम् पिधानम् इत्या

४८

व्यानि आदतः स्त्रियाम् प्रकारान्नाम्नः स्त्रियां वर्तमानादाय प्रत्ययो भवति सर्वा
मया जाया अजादि शैञ्च अजा एङका अश्वाचटका मूषिका वलाका वत्सा होटा ।
मन्दाविलाता सफला भस्त्र फला अजिन फला शणफला पिण्डफला सत्पुष्पा प्राक्
पुष्पा काण्डपुष्प प्रत्यक्पुष्पा एकपुष्पा शूद्रा कुञ्चा उल्लिहा देवविशान्नेष्टा कनि
ष्टा मध्यमेति पुंयोगेपिको किला जानावपि अमूलारत्नादि पादो वार्ध द्विपदी ।
द्विपाद् द्विपात् काव्यतः कापि परे पूर्वस्याका रस्येकारो भवति कारिका पाचिका

चं.पु.
४८

५१

अतः किम् नौका दिपका दीनां न दिपका अथवा कन्यका चटकाय कासका उपन्य
का अधिन्यका नारका ज्योतिषि अन्यत्रर्त्तरिका वर्णिका ज्ञानवेकार्णिकान्या वर्त्तका
शकुनौ प्राचाम् उदीचान्तवर्त्तिका अष्टका आद्वे अष्टकान्या द्वाविदा सूतिका सू
तका पुत्रिका पुत्रका वृंदारिका वृंदारका आर्यका आर्यिका निर्भसका निर्भसिका
पथिका एषका अजिका अजका शका शिका द्वके द्विके निस्विका निस्विका हस्विका
वा कापि परेतरादौ च पूर्वस्य हस्विका भवति गंगाका गंगका नदीका नदिका प्रेय ४८

सितरा श्रेयसीतरा वाग्रहणादेवसन्ध्यादराणानैवगौका नौका नृण ईप् दण्ड
नीमद्योनी शुनीकर्त्री यस्यलोपः रवर्णावर्णयोर्लोपोभवति तद्धितयस्वरयोरी।
पिच डौपगवी ऐन्द्री ईषनेलोपः रात्री द्विदाम्नी चित्तः षकारटकारोकारश्च
कारानुवन्धान्स्त्रियामीप्स्यात् षवराकीटकुरुचरी उगोमती विडषी ऋप
चन्ती दीव्यन्ती तुदन्ती तुदन्ती मन्त्रेण सीमासीमानौ अनन्ताद्वृद्धीहेर्न
अनन्तत्वाद्द्वृद्धीहेः ईप्नस्यात् वङ्गयज्वा ङच्चा सीमासीमे दामा दामे वङ्ग

कं. ५०

५०

50

यज्वा वद्धयन्ते वद्धयन्ती उपधा लोपिनो वेप् वद्धराज्ञी वद्धराजा वद्धराजे वद्धराजा
वद्धराजानो नदादेः स्त्रियामीप् नदीगोरीसोपरीयी उरुमात्री आदिकी रत्नरी
चौरी स्त्रीणी पौंस्त्री शाक्तीकी याष्टीकी गार्गी गार्गा यणी लौहित्यायनी कात्या
यनी कौरव्यायणी मांडूक्यायनी आसरायणी रत्नादि रत्नमाहारेण च व
याणंसमाहारः त्रयी द्वयी अनंत्यवयोवाचिनोऽदन्तास्त्रियामीप् कुमारी कि।
शोरी वद्धूती चिरंटी तरुणी तलनी अदन्तात्किं शिशुः अनंत्यात्किं वृद्धा स्यवि।

५०

रा उयसोनउ. ऊयोनस्यवह्व्रीहेर्नअदेशःस्थान स्त्रियामीप् कुंजोभी सूधी अ
तूधी स्त्रियांकिं कुंजोयःयेनकं वह्व्रीहेःकिं उधोतिजांताअतूधाः वयोवाचि
नोहायनस्वेप् विचतुर्भ्याणत्वं विहायणी चतुर्हायणी विचतुर्भ्यांकिं षष्ठहाय
नी वयोवाचनःकिं चतुर्हायनाशाला इंदादेः आनीप् स्त्रियांपुंयोगेच इंदाणी
वरुणनी भवानी सदीणी रुद्राणी आचार्या दणत्वं आचार्यानी हिमारन्ययो
र्महेत्वे महद्भिर्महिमानी महदरन्मं अरणानी यवाहोषे उष्टोयवोयवानीय

चं. ५१
५१

मातृलानीमातृलीत्यम

वनाहिष्णोयवनानी मातृलोपाध्यायाभांवा मातृलानी मातृली उपाध्याया
नी उपाध्यायी आप्तद्वित्रियोपाध्यायेभ्योवास्वार्थे आर्याणी आर्या द्वित्रियाणीद्वि
या उपाध्यायनी उपाध्याया पुंयोगेच अदंतास्त्रियामीप् शूद्री गणकी पालिकांता
न् गोपालिका ओषपालिका सूर्यादेवतायामाप् सूर्यस्यस्त्रीदेवतासूर्या अन्यासू
री जातेरयोपधात् जातिवाचिनोऽयकारोपधादकारेण्तास्त्रियामीप्प्रत्ययोभवन्ति
महिषी हंसी योपधात्तु द्वित्रियावैष्ण क्वचिन्त वलाका गवयहयमुकयमनुष्म ५१

मत्स्यानां प्रतिषेधः गवयी क्षयी मुकयी हसातद्धितयस्यैपिलोपः मनुषी ईपिमत्स्य
स्यल्लोपः मत्सी सूर्यागस्यपोरीये ईपिच सूर्यी अगस्ती तिष्य पृथ्व्योर्नक्षत्राण्य
ल्लोपः तैषी पोषी जानपदी चतिश्चेत् जानपदान्या कुंजी अमत्रे कुंजान्या गोणी आ
वपने गोणान्या स्थली अकृत्रिमायां स्थलान्या भाजी आणाचेत् नागी स्थूलचेत्
कालीवर्णीचेत् कालान्या नीली श्रेयधिप्राणिनोः नीलान्या संज्ञायां वा नीलीनी
लारक्तसादीत्यर्थः कुशी अयोविकारे कुशान्या कामुकी मैथुनेच्छायां कामुकान्या

कवरी केशविन्यासे कवरात्पा शोणाद्वा शोणी शोणा वङ्गव्रीहेर्जीति पूर्वपदान् कोनात्
उरुभिन्नी जोतातात्त दंतजाता अस्वांगपूर्वपदाद्वा सुरपीनी सुरपीता पाणिगृहीती
भार्यायां अन्वापाणिगृहीता कीतातात्करणदेवस्वकीती धनकीजी करणादेरिति
किं गवाकीता अश्वेनकीताक्तादल्पत्वे अमलिप्रीधौः अल्पत्वे किं चंदनलिप्तास्वांगा
द्वा स्वांगवाचिनोदंतादसंयोगोपधादुपसर्जनाद्वास्त्रियामीप् समुखी समुखा चा
रुनयनाकमलनयना सुकेशी सुकेशा असंयोगोपधात्किं सगल्पा उपसर्जनात्किं शो

भनाशिखासशिखा नासिकोदरोष्ठजंघादंतकणीशृंगाच्च तंगनासिकी तंगनासिका
 मंदोदरी मंदोदरा मंदोदरा विंवोष्टी विंवोष्टा सजंघी सजंघा सदंती सदंता सक।
 एणि सुकर्णी सुशृंगी सुशृंगा शृंगगात्रकंठपुच्छान् वार्दपु स्वंगी सुगात्री सुगात्रा ।
 सकंठी सुपुच्छी पक्षेस्वंगेन्यादि कवरमणिविषशरेभ्यः परापुच्छान्निष्पं कवरपु
 च्छी विषपुच्छी मणियुच्छी शरपुच्छी उपमानान्य^तपुच्छाभ्यां श्येनपक्षी श्येनपुच्छी
 नकोडादिवज्रसराज कल्याणकोडा सजघना पद्मवदना कमलनयना सहनज विद्यया

चं. ५४

५३

५३

न सर्वान्न संकेशा अकेशा विद्यमाननासिका नखमुखात्संज्ञायां सूर्यणखा गौरमुखा संज्ञायां
किं नाममुखीकन्या वौर्युणान् ३८ं तारुणवाचिनेवास्त्रियामीप पद्मी पद्मः वल्ली वह स्वसं
योगोपधान्न खरुः पांडुः कृदिकारदत्तपथात्वा अक्षर्यात्कृतिसंवेधिनरकारांतान्वा
स्त्रियामीप्यात् रात्रिः रात्री शकटिः शकटी अक्षर्यात्किं भूतिः अजननिः पद्म्यादिर्भो
वा पद्मनिः पद्मती ऐचमन्वादेः मनसूतकृत वृषाकप्यप्रि कुसितकुसिदानामै आदेशा
रूपस्त्रियांयोगेव सूतकृतायी वृषाकपायी अग्रायी कुसितायी कुसिदायी मनोरे शौवा
मनापी मनावी मनुः पत्न्यादयोनिपात्याः पत्नी सपत्नी एकपत्नी वीरपत्नी सखी ५३

प्रशिम्भी अनशुही अनडुही प्राची प्राची प्रनीची प्रत्यंची वचिद्वाहटपतिः दृढ
पत्नी वृषलपत्नी वृषलपत्नी एता एता हरिता हरिणी रोहिता रोहि शेता शे
नी असिता असित्री पलिता पलित्री रत्नादि रतोमनुष्यजातेरीप् दाही अ
वन्ती कुन्ती उत ऊः उदंतादयोपधान्मनुष्यजातिवाचिनः स्त्रियासूः कुरुः अयोप
धाकिं अधर्षुः स्त्री यंगोश्च पंगूः श्वपुरस्योकाराकारयोर्लोप ऊश्च श्वसूः उपसा
नवाचिर्ष्वपदाहृतत्तरपदाहः करभोतूः सहितशफलदाणवामसहितसहा

कटं करोतीति ॥ अत्र सर्वत्रारव्यानेनाउ के कर्मणि द्वितीया ॥ कारकः उमा कटं करोति ॥ कटं निष्कृत्य तत्पुत्रकूला एकं कर्तृका वर्तमाना करोतीति क्रिया ॥ इति शाब्दबोधः ॥ चतुष्पापश्यति
 नृपा नृपसत्ता कटं करोतीति कूला कर्तृका वर्तमाना करोतीति ॥ दर्शनक्रिया ॥ राजनिष्कृत्य तत्पुत्रकूला धर्मिष्ठाभिगौक कर्तृक प्राप्ता न कूला वर्तमाना व्यापारः
 कृपापरनिष्ठातिपदा कारुण्यं तरे विवहते पदपत्रतत्तत्करां स्मृतं ॥ वृद्धापान्तव्यापाराश्रयः कर्म ॥

शेषः कार्ये कर्तृसाधनयोः दानपात्रे विस्मेषावयौ संवधाधारभौयोः द्वितीयाद्या
 विभक्त्यपषर्थेषु भवन्ति कार्ये कर्मकारके द्वितीया कटं करोतीति कारकोत्पद्यश्रुतिचा
 तस्यः राज्ञो प्राप्नोति धर्मिष्ठः सोमं हनोति सोमपां कर्तृरि करणे तृतीया भिन्नः श
 रेण शमेण रावणे लोकरावणः करणेण विदोर्णोपि वाने र्युद्धने पुनः दान
 पात्रचतुर्थी वेदविदां गाददति क्रियया यमो मोति नृपि चतुर्थी पत्ने शोते रा
 जैकरंददति विविस्नेयो विभागस्तस्यावयौ पंचमी हिमवतो वनरतिगंगा
 धावनोऽन्त्यातनि संवधे वही राज्ञः पुरुषः आधारे सप्तमी त्रौपश्विकः सा

शेषः कार्ये कर्तृसाधनयोः दानपात्रे विस्मेषावयौ संवधाधारभौयोः द्वितीयाद्या
 विभक्त्यपषर्थेषु भवन्ति कार्ये कर्मकारके द्वितीया कटं करोतीति कारकोत्पद्यश्रुतिचा
 तस्यः राज्ञो प्राप्नोति धर्मिष्ठः सोमं हनोति सोमपां कर्तृरि करणे तृतीया भिन्नः श
 रेण शमेण रावणे लोकरावणः करणेण विदोर्णोपि वाने र्युद्धने पुनः दान
 पात्रचतुर्थी वेदविदां गाददति क्रियया यमो मोति नृपि चतुर्थी पत्ने शोते रा
 जैकरंददति विविस्नेयो विभागस्तस्यावयौ पंचमी हिमवतो वनरतिगंगा
 धावनोऽन्त्यातनि संवधे वही राज्ञः पुरुषः आधारे सप्तमी त्रौपश्विकः सा

सोमनिष्कृत्य तत्पुत्रकूला एकं कर्तृका वर्तमाना करोतीति क्रिया ॥ इति शाब्दबोधः ॥ चतुष्पापश्यति
 नृपा नृपसत्ता कटं करोतीति कूला कर्तृका वर्तमाना करोतीति ॥ दर्शनक्रिया ॥ राजनिष्कृत्य तत्पुत्रकूला धर्मिष्ठाभिगौक कर्तृक प्राप्ता न कूला वर्तमाना व्यापारः
 कृपापरनिष्ठातिपदा कारुण्यं तरे विवहते पदपत्रतत्तत्करां स्मृतं ॥ वृद्धापान्तव्यापाराश्रयः कर्म ॥

ननु उते कर्मणि प्रप्यमे
 तुक्तं तेमपकमोदत
 नृकश्यतद्वितीयाग
 स्यात्कृतप्रत्यवेनक
 मणउतवातउचतेश
 हविषविमुजितिराप

संबंधे प्रतीति। संबन्धप्रस
वाधे धित त्वे सति संवत्सा
अपत्तम् ॥ संबन्धो द्विविधः
त्रिपाकारक संबंधोऽयं
उत्पत्तयेत्येति ॥ त्रिपा

साधारणसम्यक्तीति ॥ साधियते क्रियास्थित्वा ॥ इति साधारः ॥ साधारः षट् विधा अष्टोतिषोऽऽप्युपरि श्लेषः उपश्लेषः साधारणीति
उपश्लेषः षट् विधा अष्टोतिषोऽऽप्युपरि श्लेषः उपश्लेषः साधारणीति
इति साधारणसम्यक्तीति ॥ साधियते क्रियास्थित्वा ॥ इति साधारः ॥ साधारः षट् विधा अष्टोतिषोऽऽप्युपरि श्लेषः उपश्लेषः साधारणीति

544 चं. सि. कारकसंब

मीपिको भिष्यपको वैषपिको नेमिन्निको उपचारिकश्चेति षोडश कटेशोनेकु।

धो विद्वि विधः विशेषः
सामान्य वेतित उविशेष
कर्मत्वादिरूपेति हिता
अपवादभूता द्वितीयादयो
विभक्तयः ॥ सामान्यसंब
धे तत्र प्रतीति ॥ संबं

मारी सो वदेगावः सुशरते तिलेषु विद्यते तैलद्विज्ज्ञामतपर पुद्गे सन्वहते
थीरो गुल्फमे करिणाशत कृयालक्षणभावसत्रापि सप्तमी वर्षति देवचौर्य

विशेषणं भवति
एककया धितः तत्रोक्तिरान
कूलैककया धितः तत्रोक्तिरान
तैमने च्या स्याः

धः कार के भोऽन्यः क्रिया
कारक पूर्वकः कृताक
मश्रुता यो च क्रियाको

याताः गोषु दुह्यमाना सगतः चौरः विना सहना

भवने भवः ॥ क्रिया सत्तते नेतरी
रुत एवो द्य क मिति का चर ॥

सोभिधी पते ॥ १ ॥
नरस्य प्रतीति मश्रुता

मश्रुते निदीराण स्वाप्पादिभिश्च एते र्यो गे द्वितीयाद्या विभक्तयः विना दियोगे द्वि

अप्रतिष्ठ क्रिया को द्य का पा
प्रतिष्ठ क्रिया तद्वतः सप्तमी
देवा धि ता अप का पा

नरस्य प्रतीति मश्रुता
मश्रुता यो च क्रियाको

तीया विना पाप सर्वफलति अंतरेणादिणी किं जीवतेन अंतरात्वा मंहरिः

अप्रतिष्ठ क्रिया तपोपलति त
भूते यदा गमने तदा प्र पक्षे

अवगानुकूलैका अपको
व्यापारः ॥ भावसंबन्धः

जपमनु प्रावर्षति उपहरि सरा नदीमनुवसेतो सेना यति देवा मरुतः अभि

देवा नो पक्षः

भोजनानुकूल एव
तैको व्यापारः विशेषः

उपहारि सरा नदीमनुवसेतो सेना यति देवा मरुतः अभि

नरस्य प्रतीति मश्रुता

अपतः प्रसमाधितेतिर्भूतनिरूपोः
 पतनस्योपरिष्ठातसमीपदेशस्तथा
 सुखीसमीपकाले एव दुःखमभवतीत्यर्थः

कालाद्यनोरितिकालस्या
 धावतोतपोः कालाद्यनोः
 निर्गतमन्तरपस्याः तत्र
 रंतरं तस्मात्तत्तत्तत्
 तस्मात् ॥ क्रियागुणद्व
 यैः कालाद्यनो निरंतरं
 रसंबंधे कालवाचका
 तद्वितीया। कालमधीते
 निरंतरमस्य धपन
 क्रिया। निरंतरमात्र
 संबंधि एकाप्रपेक्ष्य
 पत्ता न कलो व तस्मा
 नोकाकारः।

नोग्रामं सर्वतो नगरं ^{मूर्ख} विज्ञात्वं उपर्युपमैपर्वतं अधथिसखं अधोऽधोऽग्रामं
 उभयकृत्सं एवं परितः समयातिकषायप्रतियोगेपि ग्रामं समयाशुर्हन्तः आ
 मंतिकषायज्जानो वसन्ति हाहृस्त्रामन्तं बुभुक्षितं न प्रतिश्रुति किंचित् काला
 धन्तैर्निरंतरं मासमधीते कोशं पर्वतः मासं यडथानाः मासं कल्याणी कोश
 मधीते कोशं कुटिलानदी कृत्सं परिचयवा हरिमभि अधिपूर्वाणां शोडः।
 स्यात्सामाधारः कर्म अभिनिपूर्वस्य विशेषः उपान्वयाडः पूर्वस्य वसः अधिशे

अत्र उपायान्मकलेष्टितिः आवस्यान
 नम्यवैकुण्ठनिष्ठसंयोगानकूल
 एकरूपमिनाश्रयकोवर्तमानेकाकारः ॥ १ ॥

अभिनिवेशजन्यः सन्मार्गमिना
 अयकोपसमन्वितानुकूल
 एकाश्रयोवर्तमानेकाकारः ॥
 वैकुण्ठमिनाश्रयको
 वासजन्मोपसंयोग
 सदनुकूलएकरूपमि
 नाश्रयकोवर्तमाने

उपायसंयोगतः
 शिष्टः इत्युक्तगुणेकाकारः
 प्रधानत्वोपपन्न
 तदनुवर्तनीयपदसिद्धि
 तस्यैव धनस्य तत्त्व
 नैव प्राधान्यपदिक
 तद्वत् ॥

चं० सि०
 548

तैप्रथितिष्ठति अथासेवावैकुण्ठहरिः अभितिविशतेसन्मार्ग उपवसति अनुव

उपवासार्थस्यवहः आध्यात्मिककर्मसंज्ञकोपवर्तीत्यर्थः

सति अधिवसति आवसति वावैकुण्ठहरिः नामकार्यस्यवनेउपवसति इत्यादि

सहायशब्दयोगेत्तृतीयावि
 भक्तिर्भवति ॥ गुरुः श्रीकृष्ण
 सहागतः ॥ गेहोत्तरागम
 नत्रिपवासस्य ॥
 अतएव शिष्टायाप्राधान्ये
 छद्मवाधकेयमन्त्र
 संबन्धे तृतीयेपेसंबन्धश्चो
 भयनिष्ठोत्तराभाष्यतृती
 यास्यात्संबन्धः ॥ पश्चात्
 तच्छब्दीप्राप्तान्मार्गदेव
 तृतीयाविधिः ॥ चत्वीचा
 प्राधान्याद्वैरता
 तात्तत्तृतीयाप्युपधाना
 देवभवति प्रहर्ष्यवि
 वदावोविनायिह
 रिको गेहोत्तरीयात्वम
 हंसितेत्यादिनिर्देशात् ॥

सहादियोगेत्तृतीया सहशिष्येणागतो गुरुः एवंसाकंसाद्वैसमंयोगेपि येनां

आगमप्रमास्तीत्यं
 अन्वयैः प्रत्यापः
 अतः काणलविशिषः ॥ जोगीत्यर्थः ॥

गविकारः येनांगेनाविकृतेनांगिनेंगविकारोत्पद्यतेतत्तत्तृतीया अक्षणाकाणः

तद्वत्तेनेनेतिलक्षणम् ॥

जगत्ताप्यतापसत्त्वविशिषः ॥ इहजगत्तापसत्त्वविशिषः ॥

अंगविकारेति किं अक्षिकाणं किंचित्प्रकारं प्राप्तस्यलक्षणं जटाभिस्तापसः

बहुधापज्ञेकरोतीत्यर्थः

जगत्तापसत्त्वविशिषः ॥ इहजगत्तापसत्त्वविशिषः ॥

प्रकृत्यादिभ्यश्चप्रकृत्याचारुः प्रायेणयाज्ञिकः गोत्रेणगार्ग्यः समेनैति वि

प्रकृत्यासुरपेण चतुः
 तत्त्वलेकारादिना ॥

वद्वेदोद्योत्रतद्वापिपितात
 तीया ॥ १ ॥
 प्राज्ञातस्यपदक
 तृतीया ॥

ते लनं तला तलपा ।
 संमितल एप्रत्यव ।
 एतीतो वेतिर प्रभातः ।
 तलायी चानकएव ।

५ तृतीयावर्गः
 र्ययोगे क्लेशेन वा चतुर्थः रामेण सहशः तलोपमेति किं क्लेशस्य वा उप
 माजसरापत्तापसत्तवसिष्टत्वर्यः तलानास्तिफलप्राप्तौ कालाधनोरत्नं
 त्वसंयोगे तृतीया प्रह्लादकौशेन वा चतुर्वाकोधीतः फलप्राप्तौ किं मासमधीते
 नायातः ^{विरुद्धाचारं} यशोव्यवहारे ^{घात} दानप्रयोगे च चतुर्थ्यर्थे तृतीया रास्यासंयच्छते का
 मुकः धर्मे तु भार्यायै संयच्छति इत्यादि नमश्चादियोगे चतुर्थी नमो नारायण

सि. चं. २.

५५

५५

एव पवंस्वस्तिस्वाहास्वधाचलंवषट्योगे उपपदविभक्तेः कारकविभक्तिर्व
लीयसी नमस्कोरान्तिदेवान् प्रभादियोगेष्वपि भोजनाय भोजनस्यवाप्र
भुः समर्थः शक्तः कृत्वाय कृत्स्नस्यवा भद्रकुशलसखमायुष्यं अर्थः प्रयोजनं

अनाकर्तकोयिलाये
रुचिः ॥ रुचिरपीयेषा
तेरुच्यपीः रुच्य

वामूयात् रुच्यर्थधातुयोगे प्रीयमाणे हरये रोचने भक्तिः स्नाचनु उ. स्पाश

हरिः प्रीतिः भक्तिः कर्त्री हरिः प्रीतिः एव हि इत्यर्थः प्रीतिः वा प्रीतिः वा च न प्रीतिः

पीयेते इत्यर्थः

पां प्रयोगे बोधयितुमिष्टे गोपीकृत्वाय स्नाचनु तेतिष्ठते शयने वाधारे रुज्ज

रुच्यर्थधातुव
लोपायोः रुचिः

मर्लमकायमोक्षहरिः स्पृहयते रीक्षिते पुष्पेभ्यः स्पृहयति रुधुहैर्ष्या

उधकोधुहैर्ष्या इत्यर्थः रुधुहैर्ष्या इत्यर्थः

भक्तोऽथवा भोक्तृमकधारणात्कल
एकदर्मिना प्रयकोवर्तमानोऽप्यारः ॥
पुष्पेदेष्टुके च्छात्कलराकाभि
नाप्रयकोवर्तमानोऽप्यारः ॥

कृष्णपक्षे तीत्यर्थः कृष्णे देष्टुके स्नात्यर्थिना प्रय
कृष्णपक्षे रिवादात्तान्कलएकगोप्यभि
तामपकोवर्तमानोऽप्यारः ॥

56

वा वक्षःश्लोकान् श्लोकेनवा मुक्तः इरांतकयोः सष्षपियाम्यस्य इरंशंतकं
 वा क्रियागुणजातिसंज्ञाभिः समुदायान्मथककरणनिर्द्धारणयतस्ततः॥

निधिप्रतिदानयोः ॥ ३ ॥ मयहेतोपंजम
कीरत्विमवि ॥ ४ ॥

होत ती पंचम्या वित्त अत्र त
नाया गुणवर्तमात हेरवाचक
शब्दात अस्त्री लिंगा त ती पा
वंचम्या ॥ गुणवचकार किंच
नेव कलापित्वा अपि संवत्सरीमात्र

ह्रीसप्तम्यौ क्रियापराणं क्रियापरेषु वा भगवदाश्रयकः श्रेष्ठः गवां गोषु वा कस्तौ

गोः संपन्नदीरान्तराणं नृषु वा ह्यणः श्रेष्ठः छात्राणं छात्रेषु वा मैत्रः पटुः स्वाम्या यच्छीप्राप्तौ पादकस्तस्य
मर्थे वचनं

स्वाम्या दीति ॥ स्वामी श्रेष्ठः
श्रेष्ठः वति पापासा विप्रति
१० प्रतिपत्तै र्गोषे षष्ठी स
प्तम्यौ स्तः ॥ पापासा
सतको धेव वित्पमरः ॥ दियोगेष्वह्रीसप्तम्यौ गवां गोषु वा स्वामी अधिपतिः ईश्वरः दायदः प्रसन्नः प्रभुः

क्रियालवणे षष्ठी सप्त
म्यौ स्तः केवलभावो
नमे सप्तम्येव आना
इराक्षी को त षष्ठी
सप्तम्यौ स्तः रुदन्त
पुत्रादि क मना दत्त
सप्तम्यौ वा नित्यम् वा अनादिराधिको क्रियालवणे षष्ठी सप्तम्यौ रुदन्ति रुदनो वा प्रात्राजीव ।
तत्परस्मभावस्तस्मिन् तत्परः प्रसिद्धास्तत्ता वित्पमरः ॥

प्रायुक्तकुशलाभ्यां योगेष्वह्रीसप्तम्यौ तान्यर्थो आयुक्तः कुशलो वा हरि पूजनस्य
पूजने वा तान्यर्थे किं आयुक्तः शकटे गौः साधुनिपुणभ्यां पूजायां सप्तमी मानरि

व्यापारितः लुगि नः

चं.सि०

५० ५७

लीलांशु केश फलाप्य
श्रीपुत्रा पुष्पलकः शोक
हंतो निरुता तस्य कीर्तिः
कीर्ति मन्त्राणां पुष्पलकः कीर्तिः कृतः

सीमाचारस्थितिर्देवेन्द्रकेशेषु च वि
पाणिनिनेदन्ती ॥३॥

प्रतितापकाविज्ञातः

साधुः निपुणो वा सृजायां मिति किं निपुणो राज्ञः भृत्यः प्रसितो नृकाभ्यां योगे तृतीया

उत्सुकसाहचर्यं तं
प्रसितं तस्मात्सराप्यं
कएवमसांतेनेने
प्रकर्षेण शितमे
लक्ष्येण ॥३॥

सप्तम्यो न तपरे प्रसित उत्सुको वा हरिणा हरौ वा साव्यसाधुप्रयोगे सप्तमी साधुः

साधुसाधुरिति च य
मिसाधुराकात्पूना
प्राप्तप्रमोदप्रापि
पत्रपत्राजकपि
ताकिंतुतत्त्वकप्य
तंतत्रातिप्रमो
भवति एतदर्थं स

रुलो मातरि प्रसाधुर्मातुले निमित्तात्कर्मयोगे सप्तमी चर्मणि द्विपनं हंति दं

चर्मणि द्विपनं हंति दं

नयोर्हंति कुंजरं केशेषु च मंरी हंति सीमि पुष्पलको हतः कस्य रत्नं कर्मणि अ

धीतीया करणे तादर्थ्ये चतुर्थी संयमाय प्रतंधत्ते नरो धर्माय संयमं धर्म

सुप्रहणप्रसा
धुनिपुणाभ्यां को
गेश्चिस्त्रेसाधु
प्रहणं तवमा
प्रापि वरिता पाप ॥३॥

मोक्षाय मेधावीथनं दानाय भुक्तये १ तमोऽप्रपुनस्तकर्मणि फलेभ्यो याति

मेधास्यास्ति इति मेधावीथनीयाति त्वं च

कलात्वाहं कातीत्यर्थः

अधीतमनेनेत्यधीतीया करणे
भावेकप्रत्ययसुतइष्टादिभ्यश्च
निकर्तदि इत्प्रत्यये कर्तृपप्रसा
कृणां भूतक्रियकासंबंधपातं
साकराण्यतः कर्म इति मया

तस्यैकोक्यं पश्यंकारणमिति तदर्थं तस्य भावस्तदर्थं भावेन
वशादस्ति पाण्डु कर्मणि द्विपनं हंति दं
कर्मप्रपुनं सातव्यं सदाव्ये

कर्मणि योगः संबन्धस्तस्मिन्
कर्मयोगे निमित्तात्कलात्
सप्तमी ननु निमित्तात्कला
स्य कारणात् कलात्कर्मणि
निमित्तात्कलात्कर्मणि
एतत्सप्तमीति निमित्त
शब्देन करणप्रधानत्वं
जाड्येन वदन्त्यादाव
प्रापि प्रसंगः स्यात्कर्म
हेतुतत्त्वोपायस्य चेहृष्य
च प्राप्नोतामि वरणाप्य
मि ५८ ॥४॥

शब्दानुशिष्यतेऽनेन शब्दानुशसनं
 आचार्यस्यास्त्वाप्यस्यकोसाधनाया
 रयोदीप्तिकरेण ॥

हृत्पत्रक्रियतेरति कृष्ण हृत्पत्राभावेतिरिति किं ॥
 स्युक्तिः किं भावेति ॥ अथवा अथेति नगत् ॥

जगत्करोतीति जगतः
नर्तककुलो इति प्रत्ययः

कर्तृकार्ययोः किं शास्त्रेण
मेताऽत्र करणे प्राप्स्यत

कति किं वा तां वी कट
 म न ता किं वा म न ता
 क वं म वं म न ता क र क

रितानि: स्त्रियां प्रावेति:

इत्यधिकारकृतसंज्ञा
पेयकाकाराणोर्षोमेकत
द्विकृतमिन्द्रोमपत्रवल्ली

वास्यात्कर्तरिषष्ठीने

विषः सुरसुरैरित्याद्यैः

CC-0 Panjab University Chandigarh. An eGangotri-Vaidika Bharata Initiative

३६ चे सांशयते मा हरिः सखं कुर्वन् कुर्वणः शतशानोतिपते
 हितं भक्तं वा स्यैषा वपि शतशानो चक्रे इति चक्रवाशः क्लृप्तका
 निधनं वाप्येभ्यः एतेन वेन इति क्लृप्तका नो॥
 यी करणे कः॥

चक्रिः सादत किं द्विष्यते इति किं किं तत्र एतावत्
 भेदो हरिः द्विषः सोताः संसृजिभ्यो रित्यप्रत्ययः
 अलेकरी च्छु इत्यस्य कुरे इति लीलेः

चं० लि० पू०

५८

५८

वा इदमेवांशयितं नो दौत कुर्वन् कुर्वणः चक्रवान् चक्राणः चक्रिवा सखं हमेः

हरिं दिदृक्षुः अलं करिष्ये देव्या नद्या नदी हरिः जगत्सृष्टा सखं कर्त्ते विसुः नाह

नः देव्याः देव्या नद्य नदी हरिः इषन्करः प्रपद्यो हरिणा सोमं पिबेमानः आ।

न्याने मं उयमानः वेदमधीयन् कर्त्ता लोकान् द्विषः शतर्वा मुरण् मुरं वा हि

धन् भविष्यत् कस्य भविष्यदाथर्मैर्ण र्थस्येन च योरोष घृहीन सतः पालको

ऽवतरति व्रजंगमी शतं हृदायी कृत्या नो कर्त्तारिवा मयाममवासे वा हरिः

आत्मानं सृष्ट्वा यमानः
 मडिभाषायां ताच्छील्य
 वयोवाचन शक्तिष्ठा
 नृशरत्नान्द्रप्रत्यय

३३ धार्योऽकृष्टिः शिकर्त्तृशतद्विषात् हरिः लोका नृती शीले तत्तिहितित्तर

तस्य शंभु कस्य मया नो नो कर्त्तारिष्वहीन एष कर्त्तारिष्वहीन एष कर्त्तारिष्वहीन

नित्ये प्राप्ते च कल्याणं सिद्धं
 वेदसेवायां सत्मात्
 यत्

पुरो देव्या विरोधं तद्विष
 नृदेवाप्रीता वित्या एत
 सा द्विषः शत्रौ इति एते
 ए विद्वतो यः शत प्रत्यय
 स एव को कर्मणि वक्षीक
 एष कर्त्तारिष्वहीन एष कर्त्तारिष्वहीन
 ये धे प्राप्ते च कल्याणं
 सिद्धं

नवक
रवाचन
नवक
रवाचन

कियागुणइत्यादि॥ निद्राणीमस्यासीतिनिद्राणी॥ अइकोइत्यतः॥ निद्राणीहेतुरितियावत॥ तस्याचनि
द्राणीदिपोनेषकीसप्तमीच॥ ननुनिद्राणीप्ये॥ इत्यर्थपरोनिद्राणीशब्दः॥ आदेशव्यस्यचहंहातारत्वेन।
प्रत्येकयोगस्यातिर्विपर्ययत्वे॥ किंच॥ निद्राणीम्येषकीइत्युक्तेअस्यात्परीनिद्राणाप्रत्येकवानिद्रा
एहिहो॥ निद्राव्यपाणाद्वाइतिनज्ञापते॥ योगेषकीइतिमतेहहेतुयोगविधानाहेतु॥ निद्राव्यपाण्य

उभयप्राप्तौकस्येषकीननेनवात्रजंगावः कुसेन दूरनिकस्ययोगेषकीप

चम्यो दूरनिकरंगमस्यगमाद्वा यत्तार्थस्यकयविक्रयइत्यववहारार्थ।

सचदिवः कर्मणीषकीशतस्यदीवति कोपसर्गशतस्यशतंवाप्रदीव्य।

ति षकीहेतुप्रयोगे अचस्यहेतुर्वसति सर्वादेहेतुप्रयोगेहेतुघोनेच न

तीयायस्यो केनहेतुनावसति कस्यहेतुर्वा निमित्तप्रयीयप्रयोगे सर्वा

देःसर्वाविभक्तयोःसर्वादेस्तनीयादयः कोहेतुः किंप्रयोजनंकहेतुं केनहे

पयित्वनिष्ठतेनापिपाता
नपरिशेषानिद्राणीप्रयोगे
।व॥नन्वत्रप्रसक्तसमहीतत
।हसंवेद्येवषकीकिमनेनेति
चैत्यमय॥ स्वाप्नादित्वालि
द्राणपागेसप्तमीविधास्यते
तथावाद्योमाभूतइत्यतोपि
षकीविधानेप्रसुतावः॥
वित्तंजातइत्यर्थः॥१॥२॥३॥
अनेणात्रदिशिहृतंअत्रावत्रस्था
स्तिनस्तस्येव

सर्वादेःत्रिभिन्नपक्षपत्र
योगेसर्वाविभक्तपः इत्यः
असर्वादेस्तप्रयोजनार्थि
जातस्तोभ्यामप्यः
षकीहेतुप्रयोगेसर्वादेहेतु
उपयोगेइतिचतुष्टयपंग
नार्थकोऽप्य

पूजापेक्षादिक्
ब्राह्मणदीव्यनिर्गुणे
तीत्यर्थः इत्यत्रादि
ब्राह्मणस्यदीव्यता
यस्यात

सर्वादिगणतत्तत्तीका
षकीहेतुशब्दो
गेहेतुहेतुहेतुहेतु
वत्ततीकाषकीच

चं.सि०

61

नुना ज्ञानेननिमित्तेनहरिः सेव्यः ज्ञानायनिमित्ताय प्रत्योक्तेप्रथमा आख्यातक
नसमासतद्वित्तमियातोक्तेकारकेसंबंधेप्रथमास्यात् छटःक्रियतेहरिः करोति
हृत्संकेतं संहतवान् कृत्स्नेनकंसोहतः पचनोग्निः दानीयोविप्रः उपाध्यायः पा
चनीस्थाली प्रामाणंदः उदरथः उपहतपशुः उद्यतान्नाः पीतांबरः वीरपु
रुषः कौंकर्म मायुरः धनवान् दृषद्वती संबंधेप्रथमादृश्यते विषद्वदेतिपिसं
वर्धस्वयंक्षेत्रमसाप्रतं क्रमादमुंनारदहन्यर्वधिसः इतिविमत्तपर्याः ३॥ समा

समासव्यवहाराभिहितं समासमिति च तादृशानामिति धातुपक्षे विभक्तकानामिति संकेतितं
 तस्याप्यवनामाभिहितं विभक्त्यनामानामेव ग्रहणं समासप्रत्यययो रलुक् चिदित्यादिनापकात् अत्र विधि
 रिति शेषः ॥ यद्यप्यप्यवनानापदयोर्वाक्यत्वपेक्षति यो विधिस्तस्मात्समाससंज्ञा भवति चकारस्व
 उक्तसमुच्चयार्थेन पदानामन्वये सन्निवृत्तं तद्विधित्वा तदुक्तं प्रयोजकप्रत्ययान्तरपि
 वेति ॥ समास एकाकी भूता निवृत्तिर्यो वा सा स तै पश्मिन् समासः सा उपवेसने समादाकारे द्युः स्य वा

सञ्चानयेनाम्नां नाम्नामन्वये सति समासो भवति चकारात्कृत्तद्धितधातुसंज्ञाप्र

योजकप्रत्ययाद्यपि पूर्वैः स्वयं स्वयीभावः अथ यपूर्वपदे सति योन्वयः सोऽथ

यीभावः संज्ञः कः समासो भवति स्त्रियामधिकृत्येति विग्रहे समासप्रत्यययोः

समासे वर्तमानाया विभक्तेः प्रत्यये च परे लुक् नामन्त्यात्सादि सनपुंसकं अथ

ययीभावो नपुंसकलिंगो भवति नपुंसकस्येति ह्रस्वः अथ ययीभावान् विभक्तेर्लुक्

अधिसि चतो मनुतः अदेतादययीभावान् विभक्तेर्न लुक् अतन्वैर्द्विचिन्ताप्रमा

सममेकं मर्षं सा सपंतिरीपपंति
 पश्मिन्मस्रपदे इति का समासः
 सामदी सौ सता स्ररादइत्या
 धातुप्रत्ययः ॥ अथा वा सा स
 षा नि एकी भूता निवृत्तिर्यो
 सस्य तैः चार्पणोऽस्य स वा स
 इति वा ॥ अथ वा स मोनास
 सा सतापदानामकता
 मावतातां स एतमुच्चारणं
 भित्तिता समासः ॥ भावेऽयं
 समाससंज्ञासंज्ञासंज्ञापूर्वोदस्य
 ते भवेत्तज्जनेकपदस्य एक
 वदी प्रत्ययमिति स्यात् समास्ये
 ते इति वा समासः ॥ अतस्मै त
 नैव वे पंतिवदाप्यपश्मिन्
 र्दे इत्यन्ते पः इणागता वक्ष्या
 स्वरादइत्यप्रत्ययः अतस्मै
 तः पदार्थानां सपनापन
 भित्तिवा न्वयः एकाप्यभावाः

अथ ययीभावो नपुंसकलिंगो भवति नपुंसकस्येति ह्रस्वः
 अथ ययीभावान् विभक्तेर्लुक्
 अतन्वैर्द्विचिन्ताप्रमा
 अथ ययीभावो नपुंसकलिंगो भवति नपुंसकस्येति ह्रस्वः
 अथ ययीभावान् विभक्तेर्लुक्
 अतन्वैर्द्विचिन्ताप्रमा

सोऽथो विधातये जालदणः एकाप्यभावाप्येति तत्र च ये जालदणे विग्रहवाक्ये व
 एकाप्यभावावलादणे तद्वतिरेव तत्र स्यात्पप्यवसापीनां पदानां माकोदावोप्यता
 तंतिदि तैः सस्ये पः परस्परसंबंधः सद्यो दालदणः विग्रहे काप्यरूपः एका
 प्यभावाः विग्रहे एणात्पते सापते तस्यार्थोक्तमेनेति विग्रहस्तस्य काको
 विग्रह काकोऽपि द्विविधः लौकिकं पलौकिकं च

सि०चं०

62

मुप

कैचिद्भवति क्वचित् न भवति रपं विवक्षित
विभाषा तस्याप्रपणत्वं तदुक्तं न तं
गमित्वा दौ सप्तम्या तित्य नेत्राम्भ्यां

देशः कुंभस्य समीपकुंभं वाटाङ्गो अदन्तादव्ययीभावान्तराङ्गोरमवा उपकुंभं उ
पकुंभेन वाक्तुं उपकुंभं उपकुंभेनानिधेहि अनतः किं उपकुंभान्तराङ्गो समृद्धिः
समदं यवतानां चृद्धिः दुर्पवनं मत्तिकाणामभावो निर्महिकं हिमस्यानयोनि
हिमं निद्रासंप्रतिनयुजते रत्यतिनिद्रं हरिशदस्य प्रकाशरतिहरि विलोः पञ्चा
दनविसृष्टपस्य योग्यमनु रूपं अर्थमर्थं प्रतिप्रत्यर्थं शक्तिमनति क्रम्य करोति
यथा शक्तिहरेः सहस्रं सहस्रि ॥ सहा देसादिरिति सहस्रसः ज्येष्ठस्यानुपूर्वोत्पन्न

चं.सि.

63

महच्छब्देकरोतिगंगायास्मिन्

यवयीभावः उन्मत्तागंगायस्मिन् रत्यन्मत्तागंगं शाकस्पलेशः शाकप्रति शुद्धे।

कचिदनद्ये पूर्वपदे सति च क
स्यपेमात्रायीमात्रः॥

एविपरीतं च तं अक्षपरि शलाकया विपरीतं च तं शलाकापरि एकपरि कचिद्वा।

वन्तत महिर्देश

अपविस्त्रोः अपविस्त्र परिविस्त्रोः परिविस्त्र वहिर्वना द्वहिर्वनं प्राग्वनान् प्रा

मत्तिस्त्रास्यर्पदेक्तेत्यर्थः अग्रेरभिमुख इत्यन्त्यमेः अग्रेपत्तिस्त्राभिमुखः

गवनं आमुक्तेः आमुक्ति अभ्यग्रेः अभ्यभि प्रत्यग्रेः प्रत्यभिवनस्पसमीपमनुवनं।

वहतिगंगोदस्यिक्तले

गंगामनु अनुगंगं तिष्ठंति गावो यस्मिन् सति षड्दुद्दोहनकालः वहद्गु आपत्तीग

सापत्त्यः वृत्तान्तोपाख्यानकाले

गंगायाप्रत्ये

वं पारे गंगायाः पारे गंगं मध्ये गंगं इत्यादयो निपात्याः खले यवा यस्मिन् काले।

पारे प्रत्ये इत्यादौ एतच्च
निपातत एव भवति॥

वक्ष्यन्ति तस्य संख्या ना समये वंशः संतानः सद्धि विधा विद्यया जगत्तत्र प्रको वंशः द्वौ प्रमि वंशौ जगती जी कात्यायना विधि
 माकरायेति सम्बन्धते जगो मुनयो वंशा इति चेन्निति एतदी च विता एह सख्या का चि एण एते

खलेयवं द्वौ मुनिवंशौ द्विमुनि त्रिमुनिवाकरणस्य सप्तगंगैः समाहृताः सप्त

गंगा द्वियमुनं दौर्वाकाः समासे सति अजटकरयेने प्रत्यया भवन्ति शरदः स

मोपं उपशरदं प्रतिविपाशं जरायाः जरस उपजरसं यदि प्रतिप्रत्यक्षं अक्षः

परंपरोक्षं परशदस्य परस परोक्षे रतिज्ञायकान् अन्वक्षं उपराजं उपसमिधं

उपनदं क्वचित्समासांत विधिरनित्यः उपनदि इत्यव्ययीभावः अमादौ नत्पुरुषः

द्वितीयाद्यंते श्वपदे सति यो न्वयः सत्तत्पुरुषसंज्ञकः समासः ग्रामं प्राप्तः ग्राम

द्वेषपुत्रेण जगते इति द्विष्य स तमिति पुत्रे व दैति पुत्रे द्वावः ॥ समासांत सत्तका टा उका समासस्य रातो रांतप स्यात् समासांतप च पचः समासचित्तस उपातह दिव
 यश्च उश्च क प्रयाच्य तेन
 उकारेणो हे निमज्जते
 टकारोच्चार्यः सैका
 रोदंतत्त फलाय्यः
 अखिलोपाय्यः कः
 प्राचरणाय्यः रत्निते
 संज्ञकः प्रयोमेक
 भावार्त

सम्यपौता वेशरदो दिव्य
 पञ्चत्प पाणव शरद विपरा
 सप्तश पितस उपातह दिव
 निववत् सत्तुह दिशरद
 विरचेत ए चरु त्पु त्पु
 एते इ शरदा एवः

चं० सि०

64

पतसपतनैरपतः कर्तारितः प्रवते कर्मिणी द्वितीया

कृष्णमाश्रितः कृष्णपततः रामंगतः रामंगतः द्वाविद्यामरुः मरुर्तेसखं दुःखमतीतः

प्राप्तः कृष्णमाश्रितः कृष्णपतितः ग्रामगतः खट्वातदः मरुर्तेसखं दुःखमतीतः

ग्रामगमी ग्रामगमिन् दक्षिणचिन्ने दक्षिणचिन्ने मासेनपूर्वः मासेनपूर्वः मासेनपूर्वः

दक्षिणः पितृसमः मासेनवाक्यलहः आचारनिपुणः गुडमिश्रः मासावरः हरीत्रा

नः नखभिन्नः दधोदनः गुडधानाः एषायादरुः एषादरुः अर्थेननित्यसमासे

विशेष्यलिंगनाच द्विजायायद्विजार्थः सूर्यः द्विजार्थाशादीद्विजार्थपयःभूतव

लिः गोहितं गोसखं गोसहितं चौरभयं सुखापेतः दुःखापोटः कल्याणपोटः

मासेनपूर्वः अर्थेननित्यसमासे
गोहितं गोसखं गोसहितं चौरभयं सुखापेतः
दुःखापोटः कल्याणपोटः

अस्मिन्वार्तिकाभावे
तुवकस्यान्धकारात्
पदोद्विजाप्यस्यापि
स्यात्तद्वत्तत्पुत्रयोः
परपदस्यैव लिंगाणि
तिवद्विजाप्येण
सर्वत्रप्रयोगश्चास्यात्

X दधोदरस्य पुलिंगत्वादत
X इदमत्रमौ॥ ३॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥
नहितं द्विजार्थः सूर्यः द्विजार्थः
शादीद्विजार्थः यय १॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

आद्याहीतिः राजः परवः द्वेजस्यपाचकः देवस्यपजकः

आद्युभीतिः राजपरुषः द्विजपाचकः देवपजकः कचित्त्वहीनसमस्यते न

ह्यम

एण्द्विजाः सतांषष्टः काकस्यका^{आहितेस्त}फलानां सहितः इदमेवामासितं अपांश

कः एण् ओदनस्यपाचैर्भवतः शायिका कचिदमाद्यंतस्यपरत्वं रायमतिज्ञांतोऽति।

कापस्यापरभागः

रुः नावमतिज्ञांतोऽतिनौः पूर्वभूतो भूतपूर्वः कायस्यपूर्वः पूर्वकायः अपरका

कापस्याधरः

कापस्योत्तरः अहोमध्यम्

रात्रेर्मध्यम् रात्रेः पश्चिमः

यः अधरकायः उत्तरकायः अहोमध्यं मध्याह्नः मध्यरात्रः पश्चिरात्रः अर्द्ध।

मध्यस्याहोमध्यम्

मिताद्योदितोकोभागः

मिताद्यस्तृतीयाभागः

पिणली कचिद्वा द्वितीयमिदा मिताद्वितीयं तृतीयमिदा मितातृतीयं च

इषस्यालेत्रमाद्यन्तस्य

परत्वम्वास्यात्॥

सि.चं.

65

मितापाश्चर्यं.

मीतापास्तरीयश्चतुर्थः.

येभित्ता मिताचतुर्थे भित्ताचतुर्थे तरीयभित्ता जीविकांप्राप्तः प्राप्तिजीवि
कः जीविकाप्राप्तः प्रापन्नजीविकः जीविकापन्नः जानस्यमासोमासजानः ।
इत्यादिसमासेकचिदैकपर्यणत्वेहेतुः ^{एकपर्यणत्वं} शराणां वनं शरवर्णं आश्ववर्णं
संज्ञायाणां सूर्यणां वा चचिद्वा मासवापिणो मासवापिने
व्रीहिवापिने व्रीहिवापिणे सुराणां सुराणानं सप्तमी अक्षयणीं ज्येष्ठशौं
ऽः पात्रेसमितः गेहेष्टूरः गेहेनदीनजि नजिपूर्वपदेसतियोत्तयः सतसु

रुषसंज्ञः समासः ना समासे सति न जोऽददेशः धर्मविरुद्धोऽधर्मः ज्ञान
 विरुद्धमज्ञानं अनुसूत्रे समासे न जोऽनूपात्तसूत्रे अस्मादन्योऽन्यः संशयभा
 वोऽसंशयः निरनुबंधकनस्य तनौ नाकः नक्षत्रं नक्षः नासत्तौ नैकधा ॥६॥
 चार्थे द्वंद्वः समुच्चयान्वाचयेत्तरयो गसमाहाराच्चार्यः तत्रेश्वरं ग्रंथमजसे
 ति प्रत्येकमेकक्रियाभिसंबंधो समुच्चयः वटो मिला मटगो दानयेति क्रमेण ।
 क्रियाद्वयसंबंधोऽन्वाचयः मिलितयोरेकक्रियान्वयः इत्येतरयोगः संहतिः स

मा

वंसि.

66

माहारः तत्राद्ययोर्नसमासोऽस्त्वनन्यथात्वं द्वेष्ट्यल्यस्वरप्रधानेकारोकारांता।
नाष्ट्वनिपातः पटुश्चगुप्तश्चपटुगुप्तौ यमिश्चमारुतश्च यमिमारुतौ यवखदौ
वहुष्वनियमः रंदाश्चाश्चरयश्च रंदास्वरथाः ^{मस्वरपेटः} नापसपर्वतौ स्वराष्टदंतस्य ईश
ह्रस्वौ देवतांद्वेष्ट्वपदस्यकारः रंदावहस्यति अमाविस्त्र कचिन्त्रअग्निवायुं
इमेसोसवर्णयोः अग्नादेः सोमादीनांसस्यषः अग्नीषोमौ अग्नीवरुणौ प्रणीतोयमे
नांगानां द्वेष्ट्वएकवत् प्राणपेगेदंनोष्टम् तूर्यीगेमार्दंगिकयाणविकं सेनांगेरथि।

मृदङ्गवादनं
ल्यमस्येति। मादंगिकं॥
सिन्धुदेवप्रत्ययः ॥ १॥

प्राणवन्तिस्तत्तिङ्गुर्वन्ति
मतेनेतिप्राणोपान
परहः एतत्तौ कृत्वा
स्वराष्टदंतस्यः ॥ १॥

काष्ठारोहम् विभाषावृक्षमग्न्याधान्यव्यंजनपशुशकुन्तसवउवपूर्वापरा।
धरोत्तराणां द्वंद्वौ एकवत् चूनाशोकम् चूनाशोकाः करुष्वन्तकुशकाशं
ब्रीहियवम् दधिक्षुम् गोमहिषम् शकवकम् अश्ववउवम् पूर्वापरम् अ।
धरोत्तरम् पक्षेदधि क्षुतेत्यादि फलसेनांगवनस्पतिमग्न्याशकुनित्तदजन्तुधा
न्यन्तराणां च द्वंद्वौ द्वंद्वौ एकवत् वदण्येचयामलिका निवदण्यमलक
म् यत्कालितं द्विप्रह्नौत्तवदण्यमलके आनङ्कः कर्ता द्वंद्वे होता पोतारौ मा।

चं.सि०

67

तरपितरो निपातो त्वदारीति शिष्यन्ते सर्वः सहोक्तो सच देवदत्तश्च नौ समाहोरे।
एकवद्भावः एकते द्विगुं द्वे होनं पुंसकलिंगौ भवतः पाणिपादं मां देगिकपाणवि
कं रायिकाप्यारोहम् पदकञ्जमकम् वदरामलकम् शशकुशपलाशम् संख्या।
पूर्वो द्विगुः समाहोरेथे द्विगुः समासो भवति ततो कारं नादौ प्रत्ययः दशानां ग्रामा
णामसमाहोरो दशग्रामो पंचाग्नि क्वचिन्न पंचपात्रम् विभुवनं चतुर्युगम् वा
ह्वरी हि संज्ञिकः समासो भवति वहुव्रीहौ विशेषणसप्तम्येन तत्तान् सर्वदि सं

एवमनोपदनिपातः वङ्गधनेयस्यसवङ्गधनः अस्तिधनः लेखकलीः कश्चिक्कालः
वेहेगङ्गः कृतकटः सर्वप्रियः द्विप्रवः कश्चिन्नचन्द्रशेखरः पद्मनाभः दन्तजातः
उत्तमिन्नः कश्चिद्वाप्रियगुडः गुडप्रियः आहिताग्निः अग्नाहितः उद्यतोसिर्य
नसउद्यतासिः अस्पृष्टतः नजडः सुभ्यः प्रजामेथयोस्सुक् यस्यलोपः अप्रजाः ।
दुर्मेधाः सुप्रजाः अन्यार्थेस्त्रीप्रत्ययान्तस्यान्यार्थे चर्त्तमानस्यसमासस्यरूपः
पुंवद्वा समासे सति समानाधिकरणेस्त्रीलिङ्गेपरे उक्तपुंसकस्य पूर्वस्यस्त्रीलिङ्ग

चं०सि०

68

स्पुल्लिंगस्तेवहंपंभवन्ति रूपवद्भार्यः उक्तपुंसकस्य किं छायाद्विनीयः गंगाभा
र्यः उपत्ययांतस्य न वामोद्भार्यः पूरणार्थप्रत्ययो ते प्रियादौ च न कल्पाणी
पंचमीयासां रात्रीणो जाः कल्पाणी पंचमा रात्रयः कल्पाणी प्रियः कल्पाणी
पतिव्रता तरुणमचरद् कल्पदेशपदेशीय रूपपाशादौ पुंवत् दर्शनीयतमा
दर्शनीयतरा दर्शनीयचरी दर्शनीयकल्पा दर्शनीयदेशीया दर्शनीयतृपा
दर्शनीयपाशा शसिवह्नल्यार्थस्य पुंवत् वक्त्रीभ्यो देहि वद्भार्यः श्रुत्यशः च

तेयोर्येणवचनस्य शुक्लायाभावः शुक्लत्वं शुक्लता ककुत्थादीनामंजद्विषु
ककुत्थाग्रंठं ककुत्थाग्रंठं मृगपदं मृगदीरं काकणावः सर्वादेः समादौ पुंव
त् दक्षिणस्याः पूर्वस्याग्रंतरे मध्ये यादिगसा दक्षिणपूर्वा सर्वाप्रधानमा
स्येति सर्वमयः सर्वाकरोति सर्वकारः यउ. मानिनो पुंवत् एनीवाचरतीति
एतायते दर्शनीयां मन्यते दर्शनीयमानी चैत्रः अकनहिताभ्यां कोपथस्य
न पाचकाभार्यः रसिकाभार्यः अकनहिताभ्यां किम् पाकभार्यः संज्ञा पूर्णा

ये प्रत्यययोर्न दत्ताभार्यः पंचमीभार्यः वृद्धिहेतोस्तद्धितस्यारक्तविकारार्थस्य न ।
 माथुरीभार्यः रक्तेन कषायेण रक्ताकाषायी कषायी कंथायस्य स काषायकंथः वि
 कोरेन हेमोविकारो हैमी हैमी सुद्रिकायस्य स हैमसुद्रिकः पुटिसन्तिपंचन वैयाक
 रणभार्यः स्वागादीयोऽमानिनिनसुकेशीभार्यायस्य सः सुकेशीभार्यः मानिनि ।
 तु सुकेशो मन्यते स सुकेशमानी ज्ञातिवाचिनः स्त्री प्रत्ययान्तस्य न श्रूडाभार्यः वा
 ह्मलीभार्यः इत्यादि गोः गोशब्दस्यान्यार्थे वर्जमानस्य ह्रस्वो भवति पंचगवोय

सप्तपंचगुः संख्यासुवाचादिपूर्वस्य पादशब्दस्यान्तलोपः सहस्रं पादाय सप्तसह
स्रपाद् शसादौ स्वरे न द्वितयस्वरपोरी पीकारे च यदादेशः सहस्रपदः द्विपाद् द्वि
पादौ द्विपादः स्रपात् व्याघ्रपात् व्याघ्रपदीकुले व्याघ्रपदोपत्यं वैयाघ्रपदः ।
व्याघ्रपदोपत्यं स्त्रीव्याघ्रपदी टाजकाः मध्याह्नः पूर्वाह्नः नोवानांतस्य रेर्लोपः
न द्वितयस्वरे यकारे च परे वा ग्रहणत् कचिन्न कचिदुपधायालोपः तत्पुरु
षः कविराजः कलसाखः देवगवी परमगवी राज्ञश्चरे एकधुरं सर्वधुरः वा ।

चं.सि०

70

इमं सं दक्षिणाययः अहोरात्रः द्विजाः पंचपाः बहुकर्तृकः बहुलक्ष्मीकः उत्तरे
तस्य योगे द्विवचनं बहुवचनं च स्त्रीपुंसौ कृत्वा मेमहोतः जातोतः वृद्धोतः द्विगुः
द्वायुषं आयुषं ग्रामततः फलकसकं मृगसकं सर्वसकं यद्वेषारं यद्वे
नावमिन्नादि ॥ ६ ॥ कर्मधारयस्तु सार्थं पदद्वयकार्यनिष्ठत्वे सति कर्मधारयः स
मासोमवति कर्मधारये पूर्वस्य पदस्य पुंवत् कर्मधारये विशेषणस्य पूर्वनिपातः
नीलमुत्पलं नीलोत्पलं रक्तलता पुंस्कोकिलः ब्राह्मणभार्या दत्तभार्या सके।

शमार्या पूर्वस्नातः पञ्चादनुलिप्तः स्नानानुलिप्तः एकनाथः सर्वयात्रिकाः जरा
नैयायिकाः पुराणमीमांसकाः नवपाठकाः केवलवैयाकरणाः इत्यादिनाम्
चक्रतासमासः प्रदेहपसर्गस्यानाम् चक्रदन्तेन नाम्नात्तत्पुरुषः समासः व्याघ्रः
कञ्चपः कुम्भकारः शाकापार्थिवादीनां मध्यपदलोपः शाकप्रियः पार्थिवः शाक
पार्थिवः देवपूजको ब्राह्मणः देवब्राह्मणः सहोदः सादिः समासे सहोदंसादिरा
देशः सहपुत्रेण सपुत्रः सहोवर्ति सपुत्रः समंचति सम्पुत्रिरेचति निर्यङ् ।

सि०चं०

71

देवानं चतिदेवब्रह्म विश्वगंचतीति विश्वत्रु लक्ष्मीजायायस्य लक्ष्मीजातिः कुस्मिन्म
मे कदन्तं रैषडसं कोलं कवोसं कडुसं द्यौश्चभूमिश्च यावाम्भूमी जायाश्चपतिश्च
दंपती दयिताचपतिश्चदंपती मानरपितरौ कपुरुषः कापुरुषः षट्चदशच षोडश
षट्दंतायस्यषोडन् महानीचरौ महेश्वरः महादेवः खरानासिकायस्य खरणसः
खरणाः खुरश्चनासिकायस्यखरणाः खुरणसः उन्ननानासिकायस्य उन्नसः प्र
णसः विगनानासिकायस्य विग्रः विर्याः चतस्रोऽष्टोयस्यचतुरस्रः प्रोष्टिगोला

५२

स्वर्णद्वयस्य प्रोष्ठपदः प्रगतेजस्वनीयस्य प्रज्ञः संज्ञः उर्ध्वज्ञः शार्ङ्गधनरस्य
शार्ङ्गधन्वा उर्ध्वधिः सुगंधिः पूतगंधिः सुरभिगंधिः द्विदन् दंतस्य दन्त चत्वा
र्दन् अस्ममंचति अदश्चिद् अस्मस्य च् अदस्य च् कौसुदगंध्यायाः पुत्रः कौम
दगंधी पुत्रः कौमदगंधीपतिः समानं ज्योतिरस्य सज्योतिः सनाभिः सनामा सव
याः सत्रह्यचारी सतीर्थः दीरोदः सरोदः लवणमुदकस्य सलवणोदः शुद्ध
मुदकं यस्य स शुद्धोदः एषोदरः वृकोदरः विषोदः वारिवाहिको वलाहकः गूढो

चं. ४०
७२
७२

त्मा दक्षिणतारं दक्षिणतीरमित्यादि अलंकारं चिन्तयन् चित्तमासेन द्विते च विभक्तेः ।
लोकं हृच्छान्मुक्तः लोकान्मुक्तः दूरान्मुक्तः निकटान्मुक्तः अप्सु योनिः सरसि जं ड
रसिलोमा हृदि स्पृक् कंचेकालः वाचोयुक्तिः दिशो दंडः पश्यतो हरः वेशयः ग्रामे
वासः ग्रामीवासी चौरस्पृकुलं उजसा कृतं श्रमसा कृतं सहसा कृतं पंसानजः ।
जनुषाश्रयः आत्मना पंचमः त्वचिसारः गविष्टिरः शुधिष्टिरः परस्मैपदं परस्मैभा
षा आत्मनेपदं आत्मनेपाषामध्ये गुरुः संभेरमः कर्षेजयः सर्वाह्वेनरे सर्वाह्वे

७३

तमे अमुष्मयणाः अमुष्मवुलिका अमुष्मपत्रिका मातृपितृभ्यां स्वसः सम्पद्यः ।
मातृस्वसा पितृस्वसा मातृः पितृभ्यां वा मातृः स्वसा मातृः स्वसा पितृः स्वसा पितृः
स्वसा होतृरंतेवासी हेतुः पुत्रः पितृरंतेवासी पितृः पुत्रः तरतमत्रपकल्पचेलउ
बुवगोत्रमतहतेषु इवंतस्यानेकस्वरस्य ह्रस्वोभाषितपुंस्कस्य ब्राह्मणिजमा ।
ब्राह्मणिजरा ब्राह्मणित्रपा ब्राह्मणीकल्पा ब्राह्मणीचेली चेलजदीनितृतिवि ।
षयेकुक्षितवाचीनिकुक्षिता ब्राह्मणी ब्राह्मणी बुवा एवमयेपि ब्राह्मणिगोत्रा

चं. ५.

७३

७३

ब्राह्मणिमना ब्राह्मणिरामर्षिजा हतपुंस्केस्तस्पर्किंनदीतरा घनीवंतस्सस्त्री प्रत्प
यातस्पर्देवंतस्सैकस्वरस्पर्द्रस्वोवातरा ब्रह्मवंथतरा ब्रह्मवंधुतरा स्त्रीतरा स्त्रितरा
एकस्वरस्पर्किंनदीतरा त्रितः परस्पर्वा उच्चश्चाचवरो ताविनो विडधितरा विद्वत्तरा व.
सोरसेसतितरा सतीतरा सतीतरा विडधितमा विद्वत्तमा मच्चवतीतरा मच्चवति
तरा पचतीतरा पचतितरा देवानांप्रियाः इति मूर्खे अन्यत्र देवप्रियः संज्ञायाम् दिवो
दासः अन्यत्र युदासः पुनः शोफः पुनः प्रच्छः इत्यादि इष्टकेशीकामालानां चित्तम् ७३

लभारिषुह्रस्वः इष्टकचित्तं पक्षेष्टकचित्तं इष्टीकतल्लं मुंजे षीकतूलं मालभारी उत्प
लमालभारी कारिसत्पागदस्यमुम् सत्तंकारः अगदंकारः अस्तिश्च अस्तंकारः ।
येनोर्भव्यायां येनुंभव्या लोकस्पष्टो एणत्तौ एणतीति एणः लोकस्पष्टः लो
कं एणः इत्येनेभ्यासस्य अनभ्यासमित्यः भ्रायाग्रोरिधेभाष्टमिधः अलिङ्गस्पर्किं
अिदं धी योतने इंदे इति इंधः अग्निमिधः गिलिगिलस्पतिमिगिलः अगिल।
स्पर्किंगिलगिलः गिल गिलेच तिमिगिलगिलः उल्लभदयोः करणेऽलंकरणं ।

चं. सि० सं०

७४

७५

मद्रंकरणं रात्रेः कृतिवा रात्रिचरां रात्रिचरः रात्रिमटः रात्रिटः नहि दृतिदृषिष्यधिरुवि
सहितनिष्ठ क्वि वंतेषु हर्वसदीर्घः उपानत् नीचत् प्रावट् मर्मोवित् नीरुक् अभि
रुक् कृतीषट् परीतत् मत्वर्थेवङ्गसारस्य अमरावती शरादेश्च शरावती अजिरादे
न अजिरवती उपसर्गस्य च ज्यमनुष्येवादीर्घः परिपाकः परीपाकः अभिरोचतेति

कृतिसहिते परितनोतीति आदेश्च दंढे दंढे सति क्वविदादेशोपः माताचपिताचपि
तरोः स्रष्टृश्च स्रष्टारश्च स्रष्टारौ दुहिताचपुत्रश्च पुत्रौ स्रष्टाचभ्राताच भ्रातरौ कर्ता

स इत्यत्रापि प्रधानत्वात् स्रष्टारस्य परितनोतीति ॥

स्रष्टा दुहितृभ्यां हते कौभ्रातृपुत्रौ
शब्देते पुत्रौ भ्रातरौ ॥

रामश्चरामश्चरामाः ॥ ४२ ॥ स्रष्टुं
मश्चकलशश्चकलशाः ॥ मातृश्च
स्रष्टास्रष्टौ कौपितृश्च स्रष्टौ कौपि
ष्यते ॥ ७४ ॥ मातापितरौ च ॥
पितृद्वयं मातापितरौ वेदाति
रुच्यते इति स्मृतं तैः मातुः प्रधान
त्वात् पूर्वनिष्ठा ॥ १२ ॥

जातमिति ॥ विद्यापोनि सुवन्ध
वाचीनां ऊरुं तापो धन्वः
तत्र सर्वयः स्यात्प्रभवति ॥
षष्ठी निदिशत्वादन स्यादेशः ॥

जातमिति ॥ पुत्रोक्त
इनेन लोके निह
स्वन्धः ॥ १ ॥

त्यदासीनां निष्पः
सहोक्तो परं वदं
च शिष्यते ॥ २ ॥

जातमेकैर्षि
कृतः शिष्यः
निष्पन्नः
वदं सते ॥ ३ ॥

गाम्यपयः चक्रेषु तस्योषु
नेकसुरेषु सहेक्तो स्त्री ति गो
वशिष्यते ॥

मलीवेचसहेक्तो
लीवां शिष्यते तद्गुवा
एकवर ॥ २ ॥ = ॥ = ॥

हं द्वेष्टवेपदस्यात्तं मातापितरौ नेष्टेहतागौ पुत्रेच पितापुत्री गावश्च गावश्च उमाः गा

वः शुक्लश्च शुक्लश्च शुक्लश्च शुक्लानि सवयश्च यौतौ वा दिक्सेव्ये संज्ञायां दिग्वाचि

नः संख्यावाचिनः शब्दाः समानाधिकरणे संज्ञायामेव समस्येनेन सुरुष संज्ञकः दा

तिगाग्निः सप्तर्षयः द्वंद्वत्पुरुषयोः परस्पदस्यैवलिंगं कुक्काटमयूर्याविमै मयूरी

कुक्काटविमौ अर्द्धपिण्णली द्विगुप्राप्तापन्नालं श्वर्षपादिसमासेन पंचकपालः जीवि

कांप्राप्ता प्राप्ताजीविकः आपन्नजीविकः अलंकुमार्यै अलंकुमारिः निःकौशांविः

कर्मधारयलस्या
व्येष्ट्यनेनेवशिष्यति
पताप्यमिदप्रसंज्ञा
यामेवेति ॥ = २ ॥

पंचकपाले प्रसंज्ञाः
तद्वितीये द्विगु संज्ञा
व्येष्ट्यते ॥

५५५२

सवेदिवचनमतेयमेविवर्तितम्
वहुत्वेपिप्रसीगएवदरीतारः॥

मृश्वश्रववाच
निपातनादके
जिह्वतिः॥॥
लेपुल्लिगदरीपति
श्रववाचनवडवेरितारि

परवर्तिताः॥॥मवादेयप्रत्ययपरत्वात्
सप्रहारनपुंसकतावाद्यते॥प्रत्ययान्तो
रात्रिशब्दप्रत्ययान्तोऽहर्शब्दः॥एतदन्ता
द्वन्द्वित्युरवकम्पिधारणाः

चं.सौ.प.
७५
७५

अथैवञ्चयोर्द्वन्द्वः पूर्वलिङ्गं अथैवञ्चो रात्राह्नाहंताः प्रत्येव अहोरात्रः पूर्वरात्रः ।
पूर्वरात्रः ह्यहः ह्यहः संख्यापूर्वरात्रां क्लीबं द्विरात्रं त्रिरात्रं अपयंचनजनतत्प्रत्येव क्लीबं
नपंथाः अपयंचनतत्प्रत्येव किम् नपंथाः यस्मिन्देशे अपयोदेशः अर्द्धर्चादयः क्लीबपुंसौ
अर्द्धर्चं अर्द्धर्चः द्विजः धर्जः ध्वजः तीर्थः तीर्थं एवेशरीरमंजुपयूपदेहप्रकुशकला
शब्दत्वादि आवंतोत्तरपदो द्विगुर्वास्त्रियां पंचषड्डी पंचषट्त्वं अनोनलोपो द्विगुर्वास्त्रि
यां पंचंतत्तं पंचनदी प्रपमुदिनाभ्यः मङ्गः क्लीबता पुण्णाहं सदिनाहं संख्या

७५

याभ्योपरस्यपथः क्लीवता विपथं विपथं सामान्येन पुंसकं मृदुपचति प्रातः काम।
नीयं उपज्ञापकमांततः तुराषः क्लीवे उपज्ञापमानोपक्रममानयोः रादिः प्राच्या।
स्यं चेदाख्यातमिष्यते पाणिनेरुपज्ञापाणिभ्युयज्ञं नंदोपक्रमं द्रोणः क्षायान्तश्च
पूर्वपदार्थवाङ्मते क्लीवता इक्ष्वाणं क्षाया इक्ष्वायं राजपर्यायश्चैर्वीरतः ।
पिशाचादिपूर्वेष्वसमांतः इनसमं ईश्वरसमं नेह राजसभारतः समं पिशाचसमं
संघातार्थसमांतः स्त्रीसमं स्त्रीसंघात इत्यर्थः सेनासराख्यायाशालानिशांतो वा।

चंतिः
७६
76

ब्राह्मणसेनं यवसंकुड्यचायं गोशालं श्वनिशं पक्षेष्टाह्मण सेनेत्यादि इतिसमा
सप्रक्रिया ॥७॥ अथ प्रत्येऽणनाम्नोऽप्रत्येऽर्थेण प्रत्ययः आदिस्वरस्य जितिचवृद्धिः स्व
राणां मध्ये पश्चादिस्वरस्तस्य वृद्धिर्जिति निजिति चतुर्द्विते वोव्यसुरे उवर्णस्योतच्चा
वृत्तद्विते सुरे यकारे स्वपरे उपगोरप्रत्यगौ रप्रत्यमौ पगवः वैडघः वासिष्टः गौ।
तमः भार्गवः धर्मीरसः वेदः श्रीवीत्रे च भर्मा हाजः कुरु उरणि संख्या संभद्रहर्वस्या
मानशहस्पकृत उरभवत्याणिपरे साणमातरः हेमात सामातरः भर्मातरः शि।
वसिष्ठमातरां
पत्यन् ॥

स्वरेषु स्यादिति स्वरः ॥ कृत्वि रमा च्छन्ते ल्य च्छन्ते ५

उपगो उपगो स्या
वोव्यसुरे उपगो स्या
वोव्यसुरे उपगो स्या
वोव्यसुरे उपगो स्या
वोव्यसुरे उपगो स्या
वोव्यसुरे उपगो स्या
वोव्यसुरे उपगो स्या
वोव्यसुरे उपगो स्या
वोव्यसुरे उपगो स्या
वोव्यसुरे उपगो स्या

शिवककुत्सवत्तएज्जरेतकठं
विपाएतुनविमवणरेविया
मरिबेणविरुपावेत्तादिशकप॥१॥

शिवककुत्सवत्तएज्जरेतकठं
विपाएतुनविमवणरेविया
मरिबेणविरुपावेत्तादिशकप॥१॥

वादेऽश्वशैवः वैदेहः कार्त्तिकः वासुदेवः अतइमनवः यकारांतान्नाम्ना नविशद्वादे

पत्येर्धेइन दैवदत्तिः श्रेयसिः दासशशिः पोरंदरिः यासदतिः कर्त्तिकः बह्मदेव व

होपत्यंवाहविः औडुलोमिः गर्गः वैदिः नाडिः कौजिः सुधातुवासवरज

निषादचंजलविंवा नामकउच सुधातुरपत्यं सौधातकिः एकायनरोयणीया

गर्गनजात्रिस्त्रीपितृसुखादेः गर्गदेर्णः नडादेरयणश्चादेः स्त्रीप्रत्ययाना

गुणयणपितृसुखादेर्सीयोपत्येर्धे गर्गः वाक्काः कात्याः प्रावजः वानंजः मां

स्त्रीशब्देनस्त्रीप्रत्ययग्रहणान्नादिशकप्रयोगः॥
इहस्वरूपग्रहणं तत्रैवमत्रादिप्रत्ययग्रहणं
यथाक्रमेणगर्गः इत्येवंप्रत्ययग्रहणं तत्राका
वाहसामर्थ्येनइत्येवंप्रत्ययग्रहणं तत्राका

वकादेर्प्रत्ययग्रहणं
वकादिमाकेतिगणपत्य

कावेर्प्रत्ययग्रहणं
इत्येवंप्रत्ययग्रहणं
गर्गः इत्येवंप्रत्ययग्रहणं
वाक्काः इत्येवंप्रत्ययग्रहणं
कात्याः इत्येवंप्रत्ययग्रहणं
प्रावजः इत्येवंप्रत्ययग्रहणं
वानंजः इत्येवंप्रत्ययग्रहणं
मां इत्येवंप्रत्ययग्रहणं

चं. सि. ५.
३०
७७

उकाः पौतिमायः नाजयनः चारायणः गर्गायणः वात्स्यायनः आमुष्यायणः
आत्रेयः कापेयः नैधेयः गांगेयः माहेयः गौधेयः नादेयः कल्याणदेरिनडः

चै कल्याणनेयः कौलदिनेयः गोधादेरारणेरलो गोधारः नाटारः पांडारः गो
थेरः काटेरः पैतृसुसीयः मातृसुसीयः पितृसुसादेरेयणिरिलीपः पैतृसुसेयः
मातृसुसेयः पंडोर्ज्यण पांज्यः चटकादैरण चटकस्यापत्यं चाटकैरः स्वायत्येप्रा

तस्यलक चटकालगवर्ज्येकचित्प्रत्ययस्य गर्गाः वसिष्ठः भगवः अंगिरा
प्रातिपदकग्राहोऽस्ति वसिष्ठस्यापि ग्रहणं
इति परिभाषणं कौलदिनेयः चटकस्य चटकापत्यं
पत्यं चाटकैः ॥ २॥ तुलितं ॥ वरुणस्य वरुण
नृणां पातकी ते देवदुष्टेण्यलकस्य ॥
तत्कतेति कं प्रयोगार्थं वपां ते प्रियं

गन्धर्वयन्त्राद्यैः प्रत्यक्षं लोके कल्पितं शरसेनायापत्यं रौद्रसेनाः
 स्त्रीप्रत्यये । अचनोः पत्न्यारम्भा स्त्रीशरसेनी मद्रस्यापत्यं नैनपरत्नयं वाचिनोः पत्यप्रत्यपत्य
 कन्यः स्त्रीचेतस्त्ववन्ती कुंतेः पत्य माश्रीगीमाद्रा लुक्स्यात् कुत्वेऽप्यणलुक् कश्चिमा
 कैतेपः स्त्रीकुंती इतोऽप्रत्यक्षं नृपणालुक् ॥ ३ ॥ तदज्ञायेप्यपत्यप्रत्यक्षं भावस्ती इत्यावे
 तरिती ॥ कुरोः पत्यं कौरवः ॥

सः कुन्सः गान्धमाः चत्रयः विदाः अंगः वंगः विदेहाः स्त्रियामवंति कुंतिकुः

स्त्रीप्रत्यये
 कन्यः
 स्त्रीचेतस्त्ववन्ती
 कुंतेः
 पत्यं
 माश्रीगीमाद्रा
 लुक्स्यात्
 कुत्वेऽप्यणलुक्
 कश्चिमा
 तदज्ञायेप्यपत्यप्रत्यक्षं
 भावस्ती इत्यावे
 तरिती ॥

शरसेनादिभ्योऽवहन्तेपि अवंती कुंती कुत्रमूरं सेनी देवते दमर्थं देवतार्थं

नमः इन्द्रदेवतास्य वि
 कर्तव्यं देवतास्य वि
 ताव्यं देवतास्य वि
 शब्दाह चर्चा तस्य
 त्रैविध्यं देवतास्य वि
 इति चेत् सत्यं इन्द्रदेव
 वतास्य वि विप्र
 तद्विदं देवतास्य वि
 के इन्द्रोऽस्य वि विप्र
 इति चेत् सत्यं इन्द्रदेव
 तद्विदं देवतास्य वि
 के इन्द्रोऽस्य वि विप्र
 इति चेत् सत्यं इन्द्रदेव
 तद्विदं देवतास्य वि
 के इन्द्रोऽस्य वि विप्र

इदमर्थं चोक्ताः वक्ष्यमाणं प्रत्ययाः इन्द्रो देवताः स्येपेन्द्रं सौम्यं प्राप्तेयं ग्रह

मेधीयं वास्तोष्मतीयं अग्नीषोमीयं मरुत्वतीयं अपोनपादयां नपातोऽपोन

स्य पांन नृ आदेशो ईयेययोः परतः अपोनप्रीयं अपोनप्री अपा

नृप्रीयं प्रावृषणः प्रावृट् तेवनास्य प्रावृषणं कः प्रजापतिर्देवतास्य

प्रजर्षीतीति प्रावृट् नृप्रीयं नृप्रीयं

देवताचरं ब्रह्म न केः प्रजापति
 १: देवते देवासेन्यं देवते
 प्रत्यक्षं प्रत्यक्षं ॥ तस्य प्रजा
 इत्ये उद्देश्यं विशेषो देवता
 कर्तव्यं शब्दः न केः प्रजापति

हः मातृमाता मातामही ^{वित्तपिता} पितामहः ^{वित्तपिता} पितामही अवेडग्धेसोदहसमरोसाः अ
विशोटं अविहसं अविमरीसं तिलान्निष्कलात्पिंजयेजौ निष्कलस्मिलः तिल
पिजः तिलपेजः कारकाक्रियायुक्ते कारकादप्येतेप्रत्ययाः क्रियायुक्तेकर्तरि
कर्मणिच कुंकुमेनरक्तंवस्त्रं कौंकमं वस्त्रेणपरिहृतोवास्त्रोरथाः कांवलः द्रैया
द्युः पांडुकंवलादिनिः पांडुकंवलेनसंवीतः पांडुकंवलीरथः वसिष्ठेनदृष्टंवा
सिद्धंताम कलिनादृष्टं कालेयं वरुचिनाकृतोवा रुरुचोग्रंथः मनुनाप्रोक्तो

चं. सि. ११.

७६

७९

मानवोत्थमः मथुरया अगतेमाधुरः ग्रामादागतो ग्राम्यः धुरं वहति धुर्यः धोरे।
यः सर्वधुरीणः एकधुरीणः मुखपार्श्वनमेलोपदेशे मुखतोभवं सखनीयं।
पार्श्वतीयं देवस्वराजजनपराणांकुर्कुर्देये देवकीयं स्वकीयं राजकीयं जनकी।
यं परकीयं मथ्यान्यः मध्यमः हेमं न स्यात्तलोपोऽणि हैमनं हैमं ते चिरं प
रुत्परिभ्यस्तः चिरं तं परुत्तं पररित्तं अग्रारिपञ्चादन्तात्तडिमः अग्रिमं स्त्र
दिमं पश्चिमं अन्तिमं अन्तिमं हेतुमनुषोभोवात्तमयटौ समादागतं समतृप्यं।

७६

प

पतेर

सममयं समीयं देवदत्तत्वं देवदत्तमयं देवदत्तीयं चागतिनोणेयिनः चाग
तिना प्रोक्तमधीं चागलेयिनः पाराशर्यशिलपतिभ्यां भिक्षुन हस्तत्रयोरिति निःप
राशर्येण प्रोक्तं भिक्षुसूत्रमधीयंते पाराशरिणः भिक्षवः शैलानि नोनटाः कर्म
दक्षशास्त्रादिनिरुक्तविषये कर्मदिनः कृशाश्विनः उपजतनोः घणविकारे वा
सुखं जातयं शम्पाः सृज शमीलीश्वक शक्ति यष्टोरीक एप्रहरणे शक्तीकः
याशक्तिः प्रहरणमस्य हीकः विंशति विंशच्छांडकोक विंशतेति शहस्पलो

सं. ५.

८०

८०

पोउकेपरे विंशकः विंशकः विंशतिकः विंशत्कः कर्मणः उक्त्र कर्मणि प्रभवति
कार्मुकं मनोजातावपत्येष्वाघणौ मनोरपत्यं मनुष्यः मानुषः जातौ किं मानः वः
केनेयेकाः कारकात्कर्जनद्वयकद्वयेनेप्रत्ययंकर्तैरि कर्मणि चोक्तवत्प्रमाणे।
सूर्येषु चतेचणितोवा कममधीते कमकः पदकः ग्रामादागतस्तत्र जातौ वा
ग्रामोणः सधोचीनः समीचीनः तिरश्चीनः कुलस्यार्थं कुलीनः महाकुली
नः ग्राह्यकुलीनः क्वचिद्यलोपः कन्यायाश्चपत्यं कानीनः कात्यस्येमेकान्तौ

८०

काचिद्व्यत्यरस्यपत्यलोपः एतत्प्रमाणदः मस्येत्यालोपः जीतेवेति
तद्वत्स्वरेनत्वाकारेण ॥ एतेन च ॥
नत्वाकारेति ॥ ग्राह्याप एतद्वत्प्रमाणदः ॥

मन्त्रवाली नली कालिदासः
कालिदासः देवतादयः

ननु त्रेतयुतः कालः तृतीयो त
ननु त्रेतयुतः कालः तृतीयो त
ननु त्रेतयुतः कालः तृतीयो त

याः छात्राः गर्गीयाः रेवत्या अपत्यं वैवर्तिकः पुष्योर्गोपक्ता पौर्णमासी पौषी नैषी
हवियापत्यं हवियः अक्रोदेवताः सप्रक्रियं इंद्रलिंगं इंद्रियं अहोदीव्यन्पादिकः
कुशलैः खनति कौशलिकः हलं वहति हालिकः शहं करोति शाहिकः दाडुरि
कः धर्मचरति धार्मिकः आधार्मिकः पक्षिणे हति पक्षिकः शाकुनिकः तैत्तिरिकः
मात्स्यिकः मैत्रिकः मार्गिकः सारंगिकः पराणमधीते पौरोणिकः ऐतिहासिकः
वैदिकः पील्वादि कर्णदिग्भ्यः कुण जाहौ पाकमूलयोः पीलुनां पाकः पीलुकुणः

इंद्रिकः कुलालः
त्ययः वाष्पमोक्ष
वाची इन्द्रिकः

वेदमधीते
वेत्ति वादति

वल्गुदिग्भ्यः पाकार्यकुणः
कर्णदिग्भ्यः पाकार्यकुणः

चं.सि.हं

८१
४।

वनशक्तिप्रत्ययः
कृते ॥ १ ॥

शं

आम्बुकाः कर्णस्पमूलं कर्णजाहं नेत्रजाहं पदातिर्मूले पदस्पमूलं पदातिः चं।
बुधर्णो विन्ने विद्यया विन्नः विद्याचंचुः विद्याघणः वेः शालसंकटौ विस्तारार्थे विस्त
ने विशलं वि^{शं}कटं विसंप्रोदः कटः विकटं संकटं प्रकटं उक्तं अलावति लो
माभंगाभ्योरजसिकटवाच्यः अलावूनोरजो अलावूकटं निलकटं उमाकटं भंगा
कटं गोघ्रादयः स्थानादिषु पशुनामभ्यः गवां स्थानं गोगोहं अश्वगोहं संघाते क
टः अवीनां संघातः अविकटः विस्तारे पटः अविपटः द्वित्वे गोयुगं द्वावृष्टौ उष्ट्र

८१

गोयुगं घउत्तेषङ्गवः म्रमषङ्गवं सेहेतैलः तिलतैलं सधपतैलं भवनेदेवेषा।
कटशाकिनौ इक्षूणां भवनं ते त्रं इक्षुणाकटं इक्षुणाकिनं अवाकुठारकटौ अर्वा
चीनोऽवकुठारः अवकटः नासिकायोनते संज्ञायं टीटनाटभ्रताः अवान् नासिका
यानतं अवटीटं अवनाटं अवभ्रटं तद्योगो नासिका अवटीटापुरुषौ अवटीटः
नेर्विडविरीसौ उक्तार्थे निविडं निविरीसं इनपिटकाः प्रत्ययाने चिकि चिचिका
देशा उक्तार्थे चिकिनं चिपिटं चिकं क्लिन्नस्पयिलपिलचुलः लप्रत्ययश्च दृषी इत्य

चं.सि.पू.

८२

82

ये स्तिन्नेचक्षुषीऽस्य चित्तः पित्तः बुद्धः उपाधिभ्यामासन्नाकऽयो रूपकः पर्वतस्या
सन्नाभूमिः उपत्यका आरूढा अधित्यका कर्मणाढोचरते इत्यर्थे कर्मणिच्।
टनेकर्मकः साक्षात्पृथिसंयोजिनिः साक्षात्पृष्टासाक्षी इष्टादिभ्यश्चनिरनेनेत्यर्थे इ
ष्टमनेन इष्टी अधीती हैयंगवीनं श्रोत्रियः क्षत्रियः अनुपदी इत्यादयो निपा
त्याः ह्योपोदोहोऽङ्गवंचतं हैयंगवीनं च्छंदोऽधीने श्रोत्रियः परक्षेत्रे चिकित्स्यः
क्षेत्रियमनपदमन्वेष्टव्या अनुपदी आख्याद् अक्षयसर्वादेष्टेः शतकः उच्चकैः।

८२

सर्वकः अयं अयसकौत्वकं अरुहं न्यतनौ भवाद्यर्थेन्यतनौ प्रत्ययौस्तः कुत्र
भवः कुत्रत्याः कुत्रस्त्यः अमात्यः इहत्याः कत्यः तत्रत्याः अंगीकारे दक्षिणापञ्चा।
त्युरस्त्यणदाक्षिणात्यः पाञ्चात्यः पौरस्त्यः पश्चिमस्तनं ह्यस्त्यं अस्त्यं अस्त्यस्तिकण
सौवस्तिकं अद्यतनः ह्यस्तनः अस्तनः सनातनः सदातनः पुरातनः दोषात
नः सायंतनः चिरंतनः प्राज्ञेतनः प्रागेतनः स्वार्थेपि उक्तावक्ष्यमाणश्च प्रत्ययाः
स्वार्थेपि स्युः देवदत्तकंचौरः वयप्यवायसः रत्नएवराक्षसः चत्वारिवर्णीश्चात्त।

चं.सि.पु.

८३

४३

वर्णिसमीपं पवसामीप्ये चत्वारो वेदाश्चात्तुर्वेद्यं प्रज्ञएव प्राज्ञः चात्तराश्रम्यं त्रैलोक्यं
अनेन एवानेनं च वसथ एवावसथं इति ह एतित्यं भेषजमेव भेषजं भागवपना
मभ्यो धेयः भागएव भागधेयः नामधेयं त्रयधेयं देवाङ्गाः देवएव देवता मृदस्ति
कः मृदेव मृत्तिका सस्त्रो प्रसंसायां प्रसस्ता मृत्मत्सा अणीनयोर्यमदस्मदोः यथा
कास्माकौ एवार्थस्तव कममकौ यवयोर्यथा कंवायं पौष्माकः पौष्माकीनः आ
वयोरस्माकं वायं अस्माकैः अस्माकः अस्माकीनः तवायं तावकः ममायं मामकः ८३

तावकीनः मामकीनः वन्नले सादृशेर्धवत्प्रत्ययः चंद्रेण नृत्वं चंद्रवत् ब्राह्म।
एवत् द्रवियवत् मथुरायामि वमथुरावत् पाटलिपुत्रे प्राकारः चैत्रस्येव चैत्रवत्
मैत्रस्ये गृहं ग्रहेऽपि विधिर्मर्हति विधिवत् भावेन न्वयणः शब्दप्रवृत्तिनिमित्तं भावस्त
त्रवाच्येतेषुः तातांस्त्रियान्तां तं स्त्रीवंपणपि स्त्रीवमिति शेषः ब्राह्मणत्वं ब्राह्म।
एता ब्राह्मणं शुक्ला शुक्लत्वं शौक्लं वैडव्यं कर्मण्यपि ब्राह्मणस्य कर्म ब्राह्म
णं ब्राह्मणं राज्यं सैन्यं लोहिता देर्दिमन्वा भावे लोहितस्य भावो लोहितमालो

चं.सि.२०.

८४

४५

हिनत्तलोहितं लोहितं अशीमालक्षिमा भावेऽपि लाक्षवं गौरवं यौवनं शैशवं ।
मौनं हौत्रं औहात्रं महतोभावो महिमा कूरुमति तसादेर्लक्षोः ऋकारस्यरेपोभा ।
वतीमनीष्टेयसोश्च श्योर्भावः प्रथिमा अदिमा ऋषिमा ऋशिमा इदिमा लक्षोः किं
कुलिमा तसादेः किं ऋजिमा वहोर्लोपोभूचवहोः वहोपरेषामिमनादीर्नमिवर्ण
सलोपोवहोर्भूदेशश्चवहोर्भावः भूमा स्तेनाद्योनलोपश्च स्तेनस्पकर्मभावोवास्ते
यं समूर्धेपि मयूराणां समूहो मायूरं काकं दैत्रं कैदारिकं गणिकं हास्तिकं गा ८४

भिणं ग्रामता जनिता वंधुता पाशपा वात्पा खल्पागव्या वादिकं धेनुकं रथाकै।
दार्प्यं कादधिकं ब्राह्मण्यं वाड्यं माणव्यं गजता सहयता यश्चोड्डण पशूनां
समूहः पार्श्वः शात्रुकं खलुगोरथेभ्य इनित्रकत्पाः खलिनी गोत्रारथकत्पा ।
हिनेचैतेप्रत्ययाः सूर्यायहितासूरीया आत्मनीनः विष्मजनीनः मातृमोगिनः
अष्टपापहिनोः सूपीयः अष्टप्यं ग्रामिदीयं शोकव्यं गव्यं हविष्यं खल्यं पव्यं ।
शुनोवस्यउर्वाचदीर्घः श्वनोहितंशून्यंशून्यं उधसेनङ् उधन्यं अजाविम्पांश्वः

सि. सं. ४.

८५
८५

अजय्या अविण्या अस्पर्थे मत्तर्नोन्नः गावोऽस्मास्मिन्वासंति संति गोमान् श्रीमान्
विडयान् गोमती अइको मत्तर्थेनाम्नो अइकस्त्वदंतात् अशंसः वैजयंतः दंडिकः
धनिकः मातोपधा द्वेत्विनौ माता नोपधा दवर्णीता दवर्णीपथा च वतुरिस्त्वदंता।
न किंवानलक्ष्मीवान् धनवान् विद्यावान् यशस्वान् भास्वान् च वीदंती यवादे
न यववान् भूमिवान् तद्विदादिभ्यश्च तद्वित्त्वान् विद्युत्त्वान् मापी वीही मायिकः
लोभपा मपिच्छादिभ्यः शनेलाः लोभशः गिरिशः पामनः दडुणः अंगैनां लक्ष्मा

मत्तर्नोन्नः संतोपधा
चनकोऽप्याहः संतोपधा
मो संतोपधा पत्ततर्तः
यत्तर्तः संतोपधा तः
उपधा पत्ततर्तः
मो संतोपधा पत्ततर्तः
प्रकीर्ति तत्तर्तः
मो संतोपधा पत्ततर्तः
तः

मापा मप्यादि

८५

प्रचलक्ष्मणः विषगित्तरपदलोपश्चाकृतसंघेः विष्णुं पिच्छिलः तंदिलः फेनिलः
सिध्मादैर्लः सिध्मलः चुशलः कुमुदनउवेतसेभ्योद्धतः कुमदान् नङ्गान् वेतस्वान्
महिषान् अतः महिषान्देशः नङ्गादादङ्गलः नङ्गलः शाङ्गलः शिखायाव
लः शिखावलः नङ्गादीनामीयेकुक् नङ्गीयं कुंचायाङ्गुलत्वं च कुंचकीयं मृ
गवृंदाभ्यामारकः शृंगारकः चंदारकः फलवर्हीभ्यामिनः फलिनः वह्निणः ह
दयादालः हृदयालः शीतोत्प्रेभ्यस्तदसहने शीतं न सहते शीतालः उष्ण

चं.सि.५०

८६

४६

लः त्रप्रंडुः खनसहते त्रप्रालः हिमादेरेलः हिमंनसहिते हिमेलः वालादूलः व।
लंनसहते वललः वातात्समृद्धेचवातेनसहते वा तस्यसमृद्धोवावातलः तः पर्वम
तः रुद्ध्या पर्वतः मरुतः ऊर्णाहंसमंभोपः ऊर्णायः प्रहंसुः श्रमंसुः स्वाहामिनैश्वर्य
स्वमैश्वर्यं गणासिस्वामीवातानीसारपिशाचानामिनिः कुक्कुचवातकी अतीसार
की पिशाचकी ज्योत्स्नादिभ्योऽण ज्योत्स्ना नामिसः तापसः सैकतः शार्करः ।
ऊषसविमुष्कमधुखमखकुंजनगणो श्रुपांडुभोरः ऊषरः सुधिरः कुंजरः खरः ।

८६

माः
सुखरः नगरं पोण्डुरः पोण्डुरः मधुरः सुखरः पुण्डुरः कच्छा / हस्तकच्छुरः सु।
दुष्पामः युमः डुमः केशादिभ्योवः केशवः मणिवः हिरण्यवः अर्णसोलोपश्च अ
र्णवः रजः कृष्णसुतिपरिषद्भ्योवल्ः रजस्वला कृष्णादीनां वले दीर्घः कृषीवलः
प्रासुतीवलः परिषद्भ्यः अन्येभ्योपि भ्रातृवलः दंतावलः शिखावलः पुत्रव
ल्ः त्वंदिवलिवतेर्मः त्वंदिमः वल्मिः वट्मिः एतत्किं यत्तदेभ्यः परिमाणेव।
तुः यत्तदेतदामावतौ यावान् तावान् एतावान् किमः किर्वजोर्वस्वयः किय

च. सि. पू.

८७

४७

न इदमईशवतोर्वस्मयः इयान् अद्वादेर्लः अद्वाल्ः औवत्येदंताडुरः दंतुरः अस्माया
मेधाश्रग्भोविन् तपस्वी ओजस्वी वचस्वी मायावी मेधावी अग्नी आभयस्मादीर्घ
श्च आभयावी वाचोमिमन् वाग्मी अलोदोक्तस्मिन् भाषिणि वाचालः वाचाटः ईष

पृथमासात्राश्रः

माया॥ ता॥ ता॥

तै॥ इष॥ इष॥

इष॥ न॥ पच॥ ति॥

पच॥ ति॥ क॥ ल॥ क॥

प्र॥ द॥ त॥ ता॥ र॥ का॥ त॥

मि॥ ति॥ क॥ रि॥ का॥ नो॥ त्

दपरिसमाप्तौ कल्पदेश्यदेशीयाः ईषदपरिसमाप्तः सर्वज्ञः सर्वकल्पः पटुदेश्यः ३

विद्वद्देशीयः वज्रवी उक्तार्थे सचशगेव ईषहनः पटुः वज्रपटुः प्रकारे जातीयः ।

दुप्रकारः पटुजातीयः कृटीशमीशुंजीभोरोहस्वत्वे कुटीरः शमीरः शुंजीरः कु। ८७

किं एकवचनं लीनत्वे च ॥ ३॥

साडपःऋसा कुतः कुवपः कासगोणीभ्यांष्टरः कासुतरी गोणीतरी ~~कुवपः~~ नत्सोदास्व
धमेभ्यस्तनन्ति तनुर्वत्सः कत्सतरः उत्तरः अश्वतरी अश्वभतरः देवताजाताद
र्थेयः अग्निदेवताये इदं अग्निदेवत्वं पादार्घ्यं भांघपादार्घ्यमुदकं पायं अर्घ्यं न
वस्पनूपादेशः तननईनाः प्रत्ययानूत्तं नूतनं नवीनं पुराणो प्रातनश्च प्रतनं प्रणं
प्रतनं प्राणं अतिथेर्ण्यः अतिथये इदं आतिथ्यं प्रशंसायां रूपः प्रशस्तीवैयाक
रणः वैपाकरणरूपः कुत्सायां पाशः कुत्सितो भिषकु भिषकुपाशः भूतपूर्वेष्व

सि.चं.प.

८८

४४

२३ सर्वेदः दृष्टव्यः आद्यचरी प्राचुर्यविकार प्राधान्यादिषु मयद् अन्नं प्रचुरं यत्रान्न
मयो यज्ञः मन्मयो चटः स्त्रीमयो जाल्मः अमृतं स्वहृत्पमस्मा मृतमयश्चंद्रः आस्रस्मवि
कारोऽवयवो वा आस्रमयं शरमयं गोपुत्रीषे गोमयं नसंधिद्योर्ध्वं च संधिजयोर्ध्वका
रवकारयोः संधिनिस्सृष्टद्विरस्य आदौ वर्णविस्मेषकृत्तौ यडागमः यस्यैतवस्यो किं न ४
टपश्चाद्द्विः व्याकरणमधीते वेदवाचैयाकरणः स्वविवेदसौवेस्वः स्रधात्रादे
देर्देकिण स्रधात्तरपत्तंसौधात्तकिः वैयासकिः द्वारादीनां च द्वारे नियुक्तौ दौवा ८८

रुकिः व्यक्तसंस्पृष्टं वैयल्लसंस्वरस्येदं सौवरं सौवं सौवयामिकः नैपग्रोयं सौवाड
 मृडवं शौवस्तिकं इतो जानार्थं लज्जाजार्त्तस्य लज्जितः फलितः तारिकितः तरतमे
 यस्विष्टाः प्रकर्षे चतिशयेन शुक्लः शुक्लतरः शुक्लतमः इयस्विष्टो डि तो लचीयान्
 लचिष्टः गुर्वीदेविष्टेमनीयस्सगरादिष्मलोपश्च गुणेर्भावो गरिमा चतिशयेन गुरुः
 ऽरिष्टः गरीयान् प्रियस्यभावः प्रेमाप्रेष्टः प्रेयान्स्यविष्टः स्वीयान् श्रेष्टः श्रेयान्
 दीर्घः दाधीयान् दाचिष्टः स्मिरः स्मेयान् स्मेष्टः स्फिरः स्फेष्टः स्फेयान् गुरुः वा

त्रसिः प्रः

८८

८९

एः वरीयान् वरुलः वंहिष्टः वंहीयान् वृद्धः वर्धिष्टः वर्धीयान् नृप्रः त्रपिष्टः त्रपीयान् ।
वृंदारकः वृंदिष्टः वृंदीयान् रुखः दविष्टः दवीयान् युवा यविष्टः यवीयान् युवाल्प
योः कन्वा कनिष्टः कनीयान् अल्पिष्टः अल्पीयान् रुसिष्टः अतिशयेन रुखः रुसी
यान् क्षिप्रः क्षेपिष्टः क्षेपीयान् क्षुद्राक्षोदिष्टः क्षोदीयान् अंतिकः नेदिष्टः नेदीया
न् वाटः स्रधिष्टः स्राधीयान् ईलोपोज्जाशहादीपसः ज्जाशहात्परस्वईपसईका
रस्पलोपः अतिशयेन वृद्धः प्रशस्तो वाज्जयान् ज्येष्टः वहोरिष्टेयिः वहोरुत्तस्पेष्ट

८९

स्वेकारस्पिरादिशः वहोर्भूः मृषिष्टः मृयान् किमोवया दाख्याताञ्चतरतमयोश्च
 द्वयप्रकर्षेकुतस्तारं किंनमो उच्चैस्तारं गायति तरापठतितरं पचतितरं पठतिनमो
 द्वयप्रकर्षेत्त उच्चैस्तारस्तारः पस्मिणोदघ्नद्वयसवहोः इष्टस्य इष्टेन सष्टीमि
 नाशयेनाहमावटः जानुद्वयं शिरोद्वयं पुरुषमात्रं पुरुषहस्तिभ्यां च पौ
 रुषं हास्तिकं वत्तं तात्स्वार्थेद्वयसट्मात्रं तावद्वयं तावन्मात्रं द्वयोर्वह
 नांचैकस्मिन्दीरणोकिमादिभ्यो उत्तरउत्तमौ भवतोः काएवकतरः भवतात्तौ विकः

चं सि. पू.

८०

१०

कतमः भवतो र्यनरस्तार्किकः तनर उरुहान्त संख्यविशेषाः वधारणे द्वे स्वे स्त्रीयः ।
द्वयोः सरणि द्वितीयः त्रैलोक्य च तृतीयः षट्कतिकतिपयचतुर्थेयं सप्तमः कतिथः
कतिपयथः चतुर्थः चतुरोयेयो वस्य लोपः त्रयः तृतीयः पंचादैर्मैट् पंचमः सप्त
मः एकादशादेर्डट् दशमशब्दपरे एकशब्दस्यान्त एकादशः द्वाष्टनोरात्वं संख्या
यामुत्तरपदे द्वादशः त्र्यष्टादशः त्रैलोक्यसु त्रयोदशः विंशत्यादेर्वीतमड् विंशते
स्तिलोयोडिति विंशः विंशतिमः त्रिंशः त्रिंशतमः शतादेर्नित्यं शतमः संख्या

८०

याः प्रकारेया द्विधा त्रिधा चतुर्थी द्वित्रिम्भामेयायसुजौवा द्वेधा त्रेधा द्वैथं त्रैथं प
 कात्थसुञ्च एकथं एकथा एकादाकिन्नसहाये एकाकी क्रियायाश्चाद्यतौक
 त्वम् पंचवारमिति पंचकत्वः सप्तकत्वः द्वित्रिचतुर्भासः द्विः त्रिः चतुः एकस्य स
 कृदादेशश्च एकवारं सक्तवत्कृत्यार्थात्कारकात्तशस् वङ्गशः प्रत्यशः संख्या
 परिमाणभांवीष्यायां द्वौ द्वौ इति द्विशोददाति प्रत्यशः माघशः तद्यउपडौ सं
 ख्यायाः द्वाववयवौ यस्य द्वितयं त्रितयं चतुष्टयीस्त्रीपुंभां नञस्तौ स्त्रीपुंभां

च. सि. स.

८१

११

वः श्वेणः पुंसि भवः पौंस्रः शेषानि पात्वाः कत्पादयः का संख्या येषां कति ॥ ७० ॥ इति
तद्धितप्रक्रिया ॥ ७० ॥ वीष्मायां पदं द्विः चतुर्दशसिंचति ग्रामो ग्रामो रमणीयः परे
वर्जने वा द्वित्वं परिपरिवंगिभ्यो च षोडशः परिवंगेभ्यो च षोडशः वंगान्परिहृत्य
त्पर्यः उपर्यध्वाधसः सामीप्ये द्विः उपर्युपरिग्रामं ग्रामस्योपरिष्ठात्समीपदेशे
इत्पर्यः अधर्धिस्रस्त्रस्त्रस्योपरिष्ठात्समीपकाले दुःखमित्यर्थः अधो धो लो
कस्याधस्तात्समीपदेश इत्पर्यः वाक्यादेः संबोधस्यास्य यायां संमतिकोपकुत्सन

८१

मर्त्सनेषु अस्यायां उदाहरणं संदर संदरव्यानेसौदर्यं संमत्तो देवदेववंधो
 सि कोपेडुर्विनीति इदानीं तास्यसि कुत्सने धानस्य धानस्य च व्यानेधुः मर्त्सने ।
 चौरचौरव्यानेधुमित्रां द्विरुक्त एकशब्दो वद्वीहिवत् तेन विभक्तिस्तीपपुं
 वद्वीवौ एकैकमक्षरं एकैकया इत्यादिह पूर्वभागे पुंवद्भावाद् वग्रहे विशेषः प
 द्विभागेऽवग्रहः एक इत्येकया इत्यादि विशेषः एकैकस्मिन्नेहि पीडायां चो ।
 त्यायां हेतो वद्वीहिवच्च पटुपट्टो पटु सहशः इत्यपटुमिति यावत् गुणोप
 पटुः

चंसि. पू.
८२

सर्जनद्रव्यवाचिनः केवलगुणवाचिनश्चेहग्रहान्ते शुक्ल शुक्लं त्रयं शुक्लशुक्लः ।
पटः अनक्रमेद्यो नो द्वे मूले मूले स्थूलो दृढः संश्रमेण प्रवृत्तौ यथेष्टमनेक
धा प्रयोगः सर्पः सर्पः बुधस्य बुधस्य क्रिया समभिहारे द्विः लनी हिलनी ही ।
न्ये वायं लुनाति कर्मव्यतिहारे सर्वा देवा द्वित्वं समासवच्च वङ्गलं वङ्गलप्रहणा
दन्यपरयोर्न समासवत् इतरशब्दस्पत्नित्वं समासवत् असमासवद्वा ।
वैश्वर्तपदस्यापाविभक्तेः सिरादेशो वाच्यः अन्योन्यं विप्रानमंति अन्योन्यो अ

८२

न्योन्यान अन्योन्येन कृतं अन्योन्यस्मै दत्तमिति अन्योन्येषां पञ्चरैरुपशान्त इति माघः
एवं परस्परं वाचस्पत्यादित्वात्सः इतरेतरं इतरेतरेणा इत्यादि स्त्रीनपुंसकयोरुत्तरप
दस्यायाविभक्तेरामभावो वा अन्योन्यं परस्परं परपरस्परम् इतरेतरा मितरेतरं वा इमे
ब्राह्मणैः कलेवा भोजयतः दलद्वयेऽप्यभावः क्लीबानुविरहः स्पृष्टोः समासेऽस्य रत्न
कृचेति सिद्धं वाङ्मलकात्रयं आकृष्टे प्रियसखयोर्वा द्वित्वं प्रियं प्रियेणाददाति प्रियेणा
वासखं सखेन ददाति सखेन वा अतिप्रियमपि वस्तुना यासेन ददातीत्यर्थः यथास्वयम्।

त्रे.सि.४.

८३

१३

याशदसद्वित्वंस्त्रीवत्त्वंचभवति यथास्वमिति वीष्णायामव्ययीभावः योयमात्मा।
यच्चात्ममीयं नयथास्वं यथायथंज्ञातेयथास्वभावमित्यर्थः यथात्मीयमिति वा
द्वंद्वंरहस्य मर्यादावचनव्युक्तमणयज्ञयात्रप्रयोगाभिव्यक्तिषु द्विशब्दौद्विवचस्य
नंपूर्वपदसंभावोऽत्वंच उत्तरपदस्यनपुंसकत्वेचनियान्त्यतेतत्ररहस्यद्वंद्वशदस्य।
वाच्यं इतरेविषयभूताः द्वंद्वमंत्रयंतेरहस्यमित्यर्थः मर्यादास्थित्यनतिक्रमः आ
चतुरंहिमेपशवोद्वंद्वमिथुनायंते मातापुत्रिणमिथुनंगच्छति प्रौत्रेणप्रपौत्रेणा।

८३

॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

